

KONTO

Ekonomsko trgovinska škola "Paja Marganović" Pančevo

DAN SKO JE SOGODNJA?

MAT

SURAJ!

www.ekosko.edu.rs

Školski list; Broj 2; 2009. April; Cena: 50 Dinara

KONTO

Narandžasta?
ogrlica
Belo.
nebo
Zeleno
lišće
Riba?
more
Plava
oči
Crvena?
ljubav
Crna?
dusa
Leđ?
staklo
Vatra?
žuta
Voda?
reka
Život?
sreća
Vatrogasci?
svetlo
Šaka?
prsti
Oko?
magazin
Trepavica?
duga
Šiške?
dugme
Sat?
kazaljka
Nokat?
čvrst
Uvo?
muzika
Vrana?
prokletstvo
Golub?
sloboda
More? crno
Sunce? Život,
Talas? Ne mogu
da definišem.
Vetar? Sreća
Kap? Iskrenost
Riba? Skrovištež
Badem? Siromaštvo
Krov? bezbednost
Roda? novina
Dete? Budućnost
Pelena? beba
Čvor? inteligentan
Kanap? Veza.
Kreme? Život.
Staklo? Osetljivost.
Zeleno? Bol.
Tama? Moje.
Konci? Slabost.
Krug? Beskraj.
Kugla? bes
Metal? Hladnoća.
Drum? kult
Vrata? svetlost
Prozor? pogled
Drvo? radost
Pismo? zahvalnost
Boca? Spas.
Glava? Užasno
Prsti? Pletenje.

dR

KONTO ИСТОРИЈАТ

Проф. Мара Лазић

Економија, банкарство, трговина и угоститељство у Панчеву и развој школства у тој области:

У Панчеву су очигледни далеки временски трагови насељавања. На ушћу Тамиша у Дунав постојало је насеље још у млађем каменом добу, чији је најстарији назив Панука. Крајем старог века овуда пролазе многи европски и азијски народи.

На тлу данашњег Панчева налазило се веће римско насеље.

Затим долазе Хуни, Авари, Келти. Касније се ту досељавају и Словени, а затим Мађари. Због честих промена господара често се мења и назив овог стратешки важног и привлачног места.

У X веку постаје Паноча, у XII Бансиф, у XVII Пајчова или Паинзова.

За годину оснивања узима се 1153, када се овај град први пут јавља у списима. Описан је као трговачка варош коју насељавају вредни Грци због својих трговачких послова. Од 1530. године градом владају Турци. Занатска еснафска удружења су карактеристична за феудални период и занатство је у доба еснафа имало доминантну улогу у друштву и привреди. Пожаревачким миром 1716. год. цео Банат улазу у састав Аустријске царевине.

Тада почиње нагло насељавање ових крајева, а привреда добија нове импулсе. Јеврејин Абрахам Кепиш 1722. год. оснива прву фабрику пива. Трговина постаје водећа привредна грана. Највише се тргује житарицама и солju, граде се огромни магацини за смештај робе. У Панчеву је 1826. године било 376 мајстора различитих струка, уједињених у десет еснафских удружења.

Ничу нове фабрике – Свилара, Бахманова циглана, фабрике сукна и ликера.

У граду живе и послују чувени трговци и индустријалци – Илија Милосављевић Коларац, Георг Вајферт, дугогодишњи гувернер банке Краљевине СХС и највећи индустријалац ондашње Југославије, стасају велике трговачке породице Милорадовић, Стефановић, Ристић.

Панчево се урбанизује – гради се болница, постављају темељи зграде Магистрата, отварају апотеке, почиње подизање Народне баште, гради се први хотел – „Трубач“.

Овакво привредно средиште није могло да функционише без већег броја новчаних завода. Паралелно са развојем занатства, трговине и индустрије, текао је и развој банкарства. Најстарији и највећи панчевачки новчани завод је Пучка банка.

Основали су је панчевачки Немци 1869. године. Почетком XX века Срби оснивају панчевачку Кредитну банку, а убрзо и Српску банку ДД.

Комерцијална банка и Штедионица ДД су јеврејски заводи.

Податак да је Панчево имало и филијалу Народне банке СХС сведочи о великом привредном значају Панчева.

У складу са овим друштвеним и економским приликама отваране су или гашене школе одређених смерова и занимања, као израз потреба средине. Школе за обуку кадрова у области економије, трговине, занатства и угоститељства су постојале при радионицама још у XVIII веку. „Практичне школе“ за трговачке помоћнике и занатске калфе отворена је 1860. године у просторијама Реалне школе, са два учитеља. Она се може сматрати претечом данашње познавање робе, књиговодство и трговачка рачуница, немачки језик.

Крајем XIX века Панчево је имало три велика хотела:

„Трубач“, „Велика Србија“ и „Београд“, велики број ресторана, кафана, пивница и посластичарница.

Удружење хотелијера, кафеција и гостионичара Панчева основано је 1921. године.

Поред организације послова, један од главних задатака Удружења било је стручно оспособљавање кадрова у овој области. Народни одбор среза Панчево, у чијој надлежности су биле средње и стручне школе, суочен са све већом потребом за квалификованом радном снагом, оснива 27. маја 1958. године, решењем бр. 08 – 8281/1, још једну стручну школу под називом

Периодична школа ученика у привреди, која 1959. године добија и име „Паја Маргановић“.

Економско-трговинске школе

Историја

Конто

Историја

Конто

www.ekosko.edu.rs

ekosko@ekosko.edu.rs

ekosko@ekosko.edu.rs

KONTO

TRAŽITE!

Nada ČIKOŠ
Direktor

Večno i beskonačno, где би иначе сложили 50 година живота ове школе?!
U neprolaznom ehu jednako живо извире слике, izgovoreno, doživljeno...

Ne можемо увек одредити и досегнути садашњи trenutak, потребно је да се прође још... Tek tada, naknadno, saznamo где smo bili.

“Zvoni 50. Matura!”. Svaki sekund usmerite ka školi, како је важно, dodatni napor učinite како би помогли себи, родитељима и свима нама који улазимо у VAS, у ваšu будуćnost! Svaka lekcija, ocena, knjiga je dragocena; 0.1 poen na prijemnom ispitу može uticati i usmeriti Vaš život ka stvarima које želite. Važno је да istrajete u vašim željama. Tražite најбоље у себи, tražite подршку где god ne можете сами да se izborite, tražite da Vas поштују као лиčnosti. Tražite svoje место, tako je oduvek bilo, ali данас posebno, lična inicijativa je presudna. Vaš uspeh на fakultetu, на посу, даће нам одговор где smo sada, koliko smo zajedno postigli! Maturanti, NADA je sa VAMA! Zauvek!

KONTO KONTO KONTO

Kraj i početak!

Matura je blizu, ushićenje raste из дана у дан, pritisak je prisutan. Vrata ka свету су близу отварања, a zбуњени младићи и девојке не знају шта ће када прđu тaj prag. Okean odluka, promene u već ustaljenoj rutini, odlazak iz poznate sredine, sve to nosi ovaj period metamorfoze живота. Radost je neizbezna jer је matura čin oslobođenja. Sloboda коју носи je praćena velikim brojem obaveza. Međutim, one moraju biti ispoštovane. Zadatak оволових година pripremanja je да naučimo da se izborimo sa спољним светом најбоље што умемо. Moramo da ostanemo lojalni себи, da zadržimo своје stavove и невину перцепцију realnosti. Moramo da nastavimo да se bunimo protiv nepravde коју ћемо susresti u животу. Sada više nismo buntovnici bez razloga. Matura nas ostavlja same, da doneсemo прве nezavisne odluke. Iako smo ovaj trenutak idealizovali, osećamo strah. Ali strast i hrabrost увек preovlađuju. Počećemo да kreiramo sami svoju судбину. Lično nameravam да nastavim да se borim за своје идеале, jer sam tokom ovog периода зatočeništa unutar просветног система shvatio да se они први губе када се изадje u свет. Sve ово време traganja за нашим лиčnostima, борбе за неки првидни individualizam, smešnih probnih letova живота to nam daje наду да ћемо ipak napraviti нешто вредно pamćenja. Zato krećemo из kraja u почетак попут feniksa.

Kraj i početak!

Maturant IV 6 Damjan Unčević

063 214 262

“KONTOTORTA”

Prof. Nikola Rikanović

Gospodin Petar Ožegović GRADEX, Sremčica (Beograd) i gospodin Dragan Jovanović GAS-MONT Jabuka (Pančevо) uradili su školsku ogradi и kapije sa namerom да večno traju!

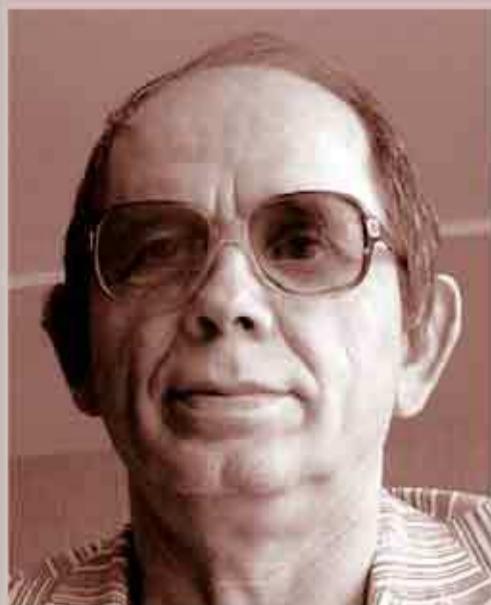
Kada smo im se obratili да nam pomognu да направимо konstrukciju za KONTOTORTU, nismo dugo čekali odgovor!

“Dolazimo odmah, ovakav posao nema cenu, uradićemo бесплатно, čast nam је да ste se nas setili!”

Svaki komentar je suvišan. Hvala VAM!

KONTO; ETŠ

Ekonomsко-трговинске школе "Paја Маргановић" Pančevо

Prof. Savo Gavrić

Živimo u vremenu prave poplave nečega što bismo mogli da označimo kao kvazi - vrednosti. Živeći u jednom sistemu koji je umirao, i drugom koji se uspostavlja, uz krvave ratove i sukobe bilo je plodno tlo za nastanak mnogo toga negativnog. Po prirodi stvari, mlađi ljudi su bili najpodložniji takvim uticajima. Međutim, to je nešto što je prolazno, kratkog veka jer prave istinske vrednosti se kad - tad moraju uspostaviti. Učestvujte i vi u tome. To ćete postići ako budete vredno i marljivo radili, i imali odgovornost za sebe i druge, i više se istinski družili, i verovali da je moguće i drugačije od ovoga sada.

KONTO: Da li ste želeli da radni vek provedete u školi?

Teško je dati odgovor na ovo pitanje jer u životu treba da se sklopi niz kockica da bi se ostvarilo ono što čovek želi. Kao svršen gimnazijalac nisam imao jasan cilj šta da studiram. Upisao sam Višu pedagošku školu, smer fizike i matematike, u želji da što pre dođem do zaposlenja, i po njenom završetku došlo je i do prvog razočarenja. Željan znanja napustio sam zaposlenje i upisao se na fakultet, napravivši kopernikanski zaokret. Bilo je logično da nastavim studije na prirodnim naukama, a ja odlazim na društvene nauke. Ipak, na kraju, odlazim da radim u prosveti. Mislim da su studije na Višoj pedagoškoj školi ostavile trag u meni, i uticale na moju odluku da radni vek provedem u prosveti.

KONTO: Da li ste sećate Vašeg prvog časa?

Da, sećam se. Čas je bio neobičan sa sadašnjeg stanovišta jer je bilo pomalo treme, nesigurnosti i trajao je relativno dugo. Siguran sam da ne bih dobio prelaznu ocenu. Stalno sam imao osećaj kako će nešto da zaboravim, nešto da preskočim...

KONTO: Kako animirate učenike da postignu odgovarajući uspeh?

Doista teško pitanje, i na njega se ne može dati jednoznačan odgovor jer ne postoji bilo kakav šablon, ni recept kada je u pitanju animiranje učenika. Uvek sam vodio računa o njihovim različitostima i na osnovu toga koristio različite metode. Najefikasniji način, je po mom skromnom mišljenju, bodrenje. Sistem je "ti to možeš", "to nije teško", "to za tebe ne predstavlja problem" i sl. Pored toga je važno i često isticanje da znanje predstavlja istinsku vrednost i to na učenike deluje stimulativno. Ocenu kao stimulans često sam koristio, uz veliki oprez, jer na nekoga ocena deluje stimulativno, a kod drugog daje sasvim suprotan efekat.

KONTO: Postoji li neka anegdota koja vas vezuje za početak rada u ovoj školi?

Da, pošto je kravata bila sastavni deo moje garderobe, tu se našla i jedna crvena. Prolazeći jednog dana pored grupe učenika, neko od njih je diskretno rekao: "Eh, opet pita". Ne znam kako, ali učenici su zaključili, kada stavim crvenu kravatu da tada obavezno pitam. To je ostalo kod njih uvreženo mišljenje do današnjih dana, mada sa realnošću nema ama baš nikakve veze.

KONTO: Šta su prednosti i mane profesorskog posla?

Prednosti rada u školi su stalni kontakt sa mlađim ljudima koji nam onemogućavaju da postanemo konzervativni, čemu smo protokom godina skloni. Ma koliko mi to ne želeli da priznamo, oni su nosioci nečeg novog, progresivnog, ali u svakom slučaju skloni promenama. Mane su što se praktično ne može napredavati na hijerarhijskoj lestvici "Jednom profesor, uvek profesor".

Na taj način se stvara jedna vrsta kastinskog sloja čija prokretljivost je minimalna. Mane su, svakako, i ekonomski status, niski lični dohodci, nemogućnost rešavanja stambenog pitanja i sl.

KONTO: Atmosfera u kolektivu i odnos sa kolegama?

Atmosfera u kolektivu je relativno dobra. Poznavajući druge kolektive, moglo bi se reći vrlo dobra. Sigurno je da sve što nam se izdešavalо poslednjih godina ostavilo traga i na naš kolektiv tj. na međuludske odnose. Strahovi, neizvesnost i siromaštvo su uticali da se u pojednim periodima ti odnosi pogoršavaju, ali ne tako drastično da bi se mogli označiti kao alarmantni. Sa većinom kolega imam korektan, profesionalan odnos dok sa nekolicinom taj odnos mogu slobodno da nazovem prijateljskim.

KONTO: Vaši uspesi i iskustva sa takmičenja...

Razdvajanjem bivše SFRJ takmičenja su se odvijala na republičkom nivou, sa znatno izmenjenom metodologijom. To su republička takmičenja klasičnog znanja iz osnova ekonomije. Učenici ove škole, u kojoj je moja malenkost imala ulogu mentora, deset puta su postali republički prvaci!

"ONI MOJI" (ili sećanja jednog razrednenog starešine)

"Videćeš ti kad dođeš kući! Prebiču te, Nešo! Videćeš!!! Sitna i mršava, dosezala mu je do ispod ramena. A on je gledao dole ka njoj, rastegao usta od uva do uva u neodoljiv osmeh. Nije stvar uzimao preterano ozbiljno. Dobro, mama, dobro. Sve je u redu, malo izostanaka, ma nije to ništa. Znaš da sam morao da idem na probe. Prstom je značajno prebirala po stranicama dnevnika. Videćeš kad dođeš kući!!!"

Pokušaj da se uključim i nešto kažem nije imala nameru da zapazi. Skoro deset godina brižljivo i strpljivo građeni autoritet profesora, mama Tačkovski je, bez da mi je i pogled uputila, temeljito zbrisala jednim jedinim obezvredujućim pokretom ruke.

"Kakva razredna, takav i đak!"

Sve jednak je nezrelo i neodgovorno. A Tačka se i dalje smejava, beli zubi blještali na crnpuštam licu, pogled na dole, ka mami, strogoj, nesalomljivoj i pretećoj. Pa znaš da sam morao na probe. Naglasak je bio na morao. Igrao je Nikoletinu Bursaća u nekoj dečijoj predstavi. Njegova krupna figura je odlično pristajala ulozi, ali je Nikoletina posle nekoliko proba postao šifra za "odohjasačas" i opravdanje za sve slučajne i namerne izostanke. Profesorka, moram da idem na probu. Pa morao sam na probu, profesorka..., znate...., Nikoletina Bursać.

I drugi, oni koji nisu igrali Nikoletinu Bursaća, su imali svoj mali arsenal izgovora i opravdanja. Repertoar nije bio naročito širok. Niti inventivan. Konvencionalan. Autobus se pokvario, zaglavio se lift, spotakla sam se i iščašila nogu, baš sam kretala od kuće kada su mi javili..., jao, palo mi opravdanje u blato, ništa se ne vid...i, bio veliki red kod lekara, naišla tetka iz Amerike. Bilo je tu, naravno, i dobro oprobano "dobila sam" zbog čega se dolazio do katedre, izgovaralo se poverljivo, polušapatom, uz bezpogovorno očekivanje potpunog razumevanja. Bilo je, doduše, i obrazlaganja manje običnih, vrlo savremenih – išla sam da stavim spiralu, čerka mi je bila bolesna, morala sam sa mužem da mu kupimo košulju, znate, ide na teren, bila sam u sudu zbog razvoda (baš je tih godina zakon omogućio mladim nevestama i majkama da idu u školu kao redovni đaci).

A bilo je tu, naravno, i ono posebno sofisticirano, veoma često korišćeno, uvek nepogrešivo potresno opravdanje - umrla mi je baba. Babe su, naime, bile jako podložne umiranju. Dede u slučajevima opravdavanja časova nisu igrali apsolutno nikakvu ulogu. Ili su bili čeličnog zdravlja, ili su već odavno svi bili pomrli. Ali je zato svaki imao po nekoliko baba koje su umirale po potrebi, ako zatreba i po nekoliko puta. Pop Tasić jednom pilikom prijavljuje, pošto je već dosta često bio na babino sahrani, da mu je umrla baba. I smeje se.

Necete verovati, ali umrla mi je baba..., stvarno ovog puta. Da li je tog puta rekao istinu ne znam. Mislim da nije. Do današnjeg dana se nisam setila da ga pitam, uvek pričamo o nečem sasvim drugom. Večiti mali rat između učenika i razrednog starešine oko opravdanih i neopravdanih časova, beskonačno nadmudrivanje i dovijanje, rovovska bitka ponekad, jedna je od najlepših čarolija đačkog života. Pod uslovom da se ne pređe crta. Ja sam znala da lažu, oni su znali da znam da lažu, ja sam znala da znaju da znam, ali ta igra prečutnog dogovora, da se ne zalazi isuviše u detalje, se nastavlja. Svako se držao svoje uloge.

Samo Lečka nije pristajala. Uporno i tvrdoglavo je navodila, bez laži, bez dovijanja, bez namere da se opravda, svoje razloge – bolela me je psihologija, nisam naučila geografiju, nisam bila raspoložena. Sasvim nepedagoški, molila sam je u sebi – hajde, Slavice, slaži me malo, molim te, smisi štograd, ne mora da bude mnogo ubedljivo, ali učini i ti nešto, daj mi priliku da ti opravdam časove. Ne. Nikada mi nije izašla u susret. Nije bilo izbora. Upisivala sam neopravdane. Kasnije ih nisam sabirala. Kao da ne postoje. Zato što se nije pokvario autobus i zato što nije umrla baba. Stvar je bila, čini mi se, prilično očigledna, ali se niko u razredu nije bunio.

Volela sam to svoje odeljenje. Odlazak u školu, susretanje sa njihovom životnom radošću, sa njihovim uverenjem da je uprkos nekim tugama i nesrećama - a bilo ih je itekako u njihovim mlađim bićima – sreća moguća, da čeka, tu iza čoška, za mene je bio i odmor i izvor energije. Učini mi se ponekad da je mojih 25 godina rada sa đacima bilo zaludan posao. Najveći deo njih nikada nije dokučio da je posredovanje znanja dragocena privilegija. U misao mi tada nepogrešivo uleti sećanje na „one moje“ i tada uvek iznova znam da su one dve godine sa njima neprocenjive i nezamenjive i da je, ako ne zbog drugog, njih radi vredelo biti profesor.

Sa nekim razgovori još uvek traju.

Borislava KRUŠKA, prof. razredni starešina

Profesor istorije umetnosti u Ekonomskoj školi u Pančevu od 1978. do 1997..godine

Borislava Kruška
prof. raz. starešina

U proleće 1981.g.
Stoje: Smiljka Gluvakov, Dušanka Kračunović, Olga Đoševski, B. Kruška, prof. razredni starešina, Snežana Andjelković, Vesna Ješić, Snežana Petrov, Nada Popadić, Svetlana Markov, Snežana Maceđeljan, Negica Rusimović i Nenad Tačkovski. Sede: Slavica Lečić, Nebojša Pop-Tasić, Biljana Štokić, Mara Samardžić, Zlatinka Ješić, Marijana Martinović, Srba Djordjević, Zdenka Pleteš, Sava Jovanov i Slavica Gruijić. (Nisu na fotografiji Zorica Radonjić, Ljubica Janjić, Alžbeta Vago, Marija Demenesku, Milena Žebeljan, Dobrivoj Nedeljković i Snežana Isljami.)

Milica I 2

Tamara I 2

"KONTOLEKTURA"
Prof. Mara Lazić

TAMARA

SPASIĆ LJILJANA IV 3

RESPECT!

"4. MESTO-
OSNOVNI EKONOMIJE"
REPUBLIČKO TAKMIČENJE,
SUBOTICA 20. MART 2009.
MENTOR:
PROF. SAVO GAVRIĆ

ČESTITAMO!

Učenik II-4 Zlatko Veličković osvojio je
treće mesto na Republičkom takmičenju iz matematike,
učenika ekonomskih škola Srbije, održanom 13. 05. 2008. godine u Valjevu.
Na opštinskom takmičenju iz matematike u B kategoriji za učenike gimnazija,
održanom u gimnaziji "Uroš Predić" u Pančevu 31. 01. 2009 godine,
Zlatko Veličković je osvojio prvo mesto!
Mentor: Prof. matematike Nada Ranković ETŠ "Paja Marganović" Pančevo

ČESTITAMO! OKRUŽNO TAKMIČENJE IZ ISTORIJE NACIONALNIH ZAJEDNICA VOJVODINE " KOLIKO SE POZNAJEMO "

Održano 02.04.2009. godine u Pančevu.

Učestvovali: SPASIĆ MILAN II-2, ARBUTINA NEBOJŠA II-2, VELIČKOVIĆ ZLATKO II-4, BALAN SANJA II-4
EKIPA JE ZAUZELA TREĆE MESTO; MENTOR- PROFESOR: NIŠAVIĆ SVETLANA

OPŠTINSKO TAKMIČENJE "ŠTA ZNAŠ O ZDRAVLJU" U KATEGORIJI OMLADINE

Održano 27.03.2009. godine u Pančevu. Učestvovali: GLUŠAC SNEŽANA, BOBIĆ JELENA, MILUTINOV MARIJA,
JOVANOVIĆ TIJANA, ERSKI ŽELJKO, DESPOTOVIĆ DRAGANA, TUBIĆ KATARINA, STANKOVIĆ MILICA

Zauzele: BABIĆ JELENA PRVO MESTO 1-5, GLUŠAC SNEŽANA DRUGO MESTO 1-4
MENTOR- PROFESOR: DANGUBIĆ ANA

KONTOKONTOKONTO

Glumci:
Vladimir Skorupan – Filozof
Marijana Marin – Danica
Tamara Pejaković – Koheza
Uzon Robert – Prof. fizickog
Jelena Marković – Prof. srpskog
Bojan Blagojević – Slobenović
Aleksandar Matic – Tupa
Nikola Jagodić – Prof. Nesha Kutuzov
Bogdan Milenković – Marić
Sanja Ivanović – Prof. biologije
Lazar Jovčić – Prof. hemije
Filip Radenković – Debeli
Uroš Milić – Maler

KONTOKONTOKONTO

Dramska sekcija Ekonomsko-trgovinske škole "Paja Marganović", za 50 godišnjicu
od osnivanja škole, izvešće dramsko delo „Lajanje na zvezde“:
Trg Kralja Petra I: 27. april 2009. u 17 30h!

Sve što se učinilo njihovo je delo,
ja sam samo bila dobar posmatrač i
slušalac! Mentor: Prof. Snežana Nikolić

Ekonomski tehničar

ČAJIĆ ALEKSANDRA
ŠIMIĆ MARINA
DEKOVIĆ MILOŠ TONI
ŽIVANOVIĆ MILICA
LOŽAJIĆ JOVANA
VUJIĆ ALEKSANDRA
STAJČIĆ ŽELJKO
KOSTIĆ DARKO
MANDALINIĆ SAVA
LAINŠČAK DARIO
BOŽOĆ NENA
PETROVIĆ JELENA
STANKOVIĆ NENAD
DAVIDOVIĆ IVAN
RADOJIĆ MAJA
STOILKOVSKI JASMINA
GLODOVIĆ DEJANA
PANIĆ SANDRA
SPASIĆ MAJA
JOVANOVIĆ JELENA
GOLUBOVIĆ VLADIMIR
BOLJANAC DORINA
KOVAČEVIĆ NATAŠA
ARITONOVIĆ ANDRIJANA
BLANUŠIĆ ANITA
MILENKOVIĆ MLADEN
TIRNANIĆ STEFAN
MILEVSKI BILJANA
STOJČIĆ NENA
SEKULIĆ MILICA
STOJILJKOVIĆ ZORANA

EU?

*Ne osećam da pripadam Evropi.**Da li bi ste ponovo upisali i preporučili nekome ovu školu? 80% Da!**Najjači utisak iz 1. godine?
Razredni! Razredni!
Razredni!**Kada ste razrednog počeli da doživljavate kao saborca?
Od 3. godine, treba vremena!**Držite mi figure za arhitekturu!!!**Da li su vas profesori inspirisali?
Milica Kovačević je super!**Maturanti ste?
Nisam uplašen, upisaću fakultet**Ekonomski fakultet?
Da. Državni! Privatni fax još nije na nivou!**Za 5 godina ste?
Direktor! Privatne ili državne firme, nije bitno, samo "Diša"!**Fax bezbednosti?
Ne hvala, hoću da igram, imam bolji plan.**Tata?
Za 15 godina, prvo karijera!**Mama?
Za 10 godina, ali obavezno!**Školski psiholog?**Modni eksperiment, interesantna je, drugačija, potrebno je mnogo energije za takav posao. Ko je još doskočio maturantima?**Diskriminacija?**Mesto stanovanja, to najčešće je razlog.
Neko nije, a neko jeste zadirkivao đake sa sela.**Želja da promenim nešto u školi?
Način na koji se profesori odnose prema učenicima, partnerski, mada znam da i mi moramo više da učimo!**Grad bez ljubavi sumrak ideja, loše vibracije u mojoj glavi, dole na ulici koraci u tami, mozgovne vijuge šeću svoje pse. Stajao sam predugo na tramvajskoj stanici, zagrljeni parovi u gomili snova...*

Kod IV razlikujemo dve komponente: ljudska i odnos prema obavezama; Za prvu zamerke se ne mogu naći, složno odeljenje, bez raskola i grupisanja, druželjubivi, solidarni, drugarstvo i pojedinci sa smislom za humor. Kada je reč o učenju, opustili su se u 4. godini, ekskurzija je uticala, ali i saznanje da su završna godina i da će sve ići lako. 4. godina je najteža, kraće traje, niz obaveza, pored nastave, priprema mature, priprema za fakultet, našli su se između obaveza precenivši svoje mogućnosti. Ostaće mi u lepoj uspomeni, kao jedno od boljih odeljenja, dobro smo sarađivali. Želim im svaku sreću u životu i radu!

Prof. Savo GAVRIĆ

Da je u školi...? Matija Bećković, ili Nušić...

Sve, sad, odmah!?
Hoću! Hoću sve!!!Postoje li povlašćeni učenici?
Nismo svi jednaki!
Postoje učenici koji su zaista "neodoljivi", jednostavno plene svojom energijom.Koliko sмеš?
Koliko hoću!Voleli bismo da je u školi bio ministar...
DA! Svi ministri! Čiji smo mi? Oni su tu zbog nas!Koliko sms-a pošalješ?
400-500 mesečnoŠta mislite o školskim novinama?
Nismo osetili da KONTO pripada nama. Te novine su napravljene zbog zbornice, i da bi se prikazalo kako kao postoji brig za nas, sve je to šuplje, mada ima smisla da se još radi, Lepo je kada neko sazna o nekome preko novina. Prvi mačići...Šta misliš o odlasku iz Srbije, diplomiraš i pasoš u ruke?
Volela bih da vidim, da putujem po celom svetu, ali nikada ne bih zauvek otišao iz Srbije. Ovdje su mi prijatelji, niqde nije tako sjajno kako pričaju, konkurenčija je velika, moras biti bolji od domaćina, a to nije baš lako, trebas da si najbolji u onom što radiš. Videću...Da li bi voleo da budes na naslovnoj strani TIME-a?
DA!!! Ne znam samo koju istorijsku odluku treba da donesem?Moda?
Nisam u trendu, po svaku cenu, opušteno, nosim što mi prija i što vremenske prilike nalažu. Biće "kratkog" ovog leta!

Pesma, stih?

Pravila, pravila da bi me udavila ili kičmu savila i skroz ošašavila, neka glupa pravila u crno me zavila ...

Alo ješ čuješ?! Nemoj da psuješ, nemoj da pslješ po podu ...

Kad okolinu zagaduješ i truješ, obavezno povuci vodu!

Pravila, pravila da bi me udavila ili kičmu savila i skroz ošašavila, neka glupa pravila u crno me zavila ...

Ekonomski tehničar

ANTIĆ JELENA
SVIRČEV ALEKSANDRA
IVANOVIĆ NIKOLA
IVANOVIĆ IVANA
SAVIĆ NIKOLA
KRČA ALEKSANDRA
NOVAKOVIĆ MILICA
ĐORDJEVIĆ DRAGANA
VRBAŠKI JELENA
VRBAŠKI NEMANJA
TROJANOVIĆ JELENA
VUKŠIĆ MIRJANA
DEJANOVSKI TONI
GVOZDIĆ SANDRA
UŠČUMLIĆ STELA
ROGIĆ VIKTORIJA
SIMIĆ MILOŠ
DJOROVIĆ ALEKSANDAR
BLAGOJEV BOJAN
NIKOLAJEVIĆ MARIJANA
JOSIMOV BOJANA
MARKOVIĆ MILANA
JEFTIĆ MAJA
KUTALEK MARIJANA
NOVAKOVIĆ JELENA

Da li bi ponovo upisao srednju Ekonomsku školu?

Ja ne, ali ima ljudi koji bi ponovo upisali, definitivno ne možeš posle osnovne tačno da znaš kakvi su ti afiniteti, menjaš se!

Izdvoji najjači utisak iz I god.?
Izgubljeni učenici, uplašen si, stres od profesora, od obima gradiva, čini se da nećeš uspeti, ali...

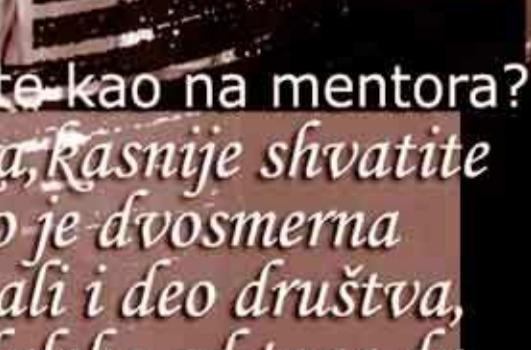
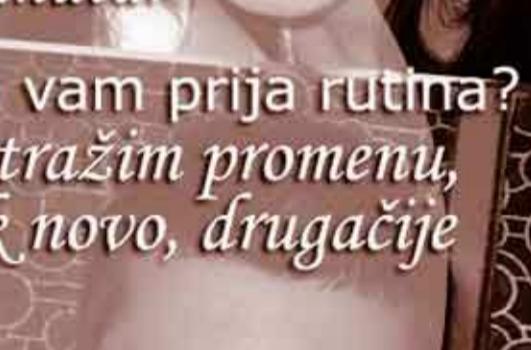
Koji predmet u prvoj godini vas je najviše izneđadio gradivom, koji je bio najteži predmet?
Korespondencija, a zatim znate već šta mislim, ne bih da ja kažem, ne možeš da se snadeš, dok vreme i malo učenja ne počne da deluje.

Da li ste u drugoj godini osetili pripadnost ovoj školi? *Nismo ni do sada, nema nas ni u Parlamentu... ne osećamo. Jeste malo čudno, ali tako je. Gradili smo drugarstvo unutar razreda, nismo imali prilike da se zblžimo sa ostalima.*

Zaljubili ste se u školi?
Ima nagoveštaja ponekad, ali jako retko se i ostvari veza, nedostaje smelosti... Mislim da su podjednako stoljivi i cure i momci.

Da li ste u drugoj godini na razrednog počeli da gledate kao na mentora?
Da. Potrebno je neko vreme da bi ste upoznali čoveku, kasnije shvatite da je prvi do vas razredni. Potrebno je poverenje, a to je dvosmerna razmena. Svako od nas je različit, poseban, jedinka, ali i deo društva, kakve vrednosti delimo pokazujete u komunikaciji, daleko od toga da nam je trebao "prevodilac", ali vreme da se upoznamo, svakako jeste. Darinka je laf, fina i dobromamerna žena, a mi kako kad...

Da li ste imali slobodu da se obratite profesorima?
Imali smo, ali nam to nije dobrodošlo, naša namera da otvorimo komunikaciju je osuđena, činilo se kao da smo kažnjeni, da li sa razlogom? Na kraju, shvatite da razlog postoji. Živa komunikacija je umeće...

Čovek uveče treba da nauči jednu poslovicu za laku noć, a ujutru još jednu, za dobar dan!
Za Konto: Bogatstvo nije u novčaniku, nego u srcu!

Da li verujete u sebe?
Da. Mada je u društvu lakše, u dobrom društvu, hrabriji si, istina je.

Devojke u našoj školi su najlepše?
Ima primeraka, može se reći da smo u prve tri škole po lepoti devojaka, mada ni muški nisu tako loši

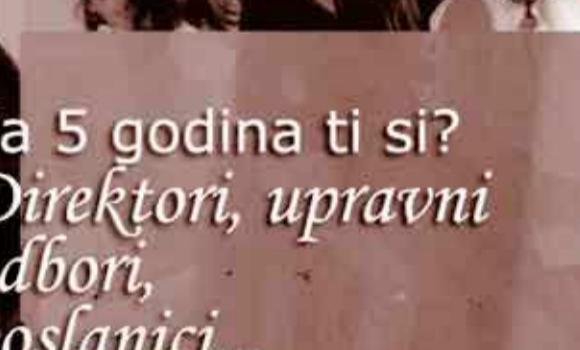
Mis sveta?
Volim život i borim se za mir u svetu

Mama?
Dobra, fina, pažljiva, jedva čekam!

Beba, jedna ili dve, tri?
Sa jednom se počinje, koliko para toliko beba!

Za 5 godina ti si?
Direktori, upravni odbori, poslanici... sve gdje se uzimaju velike pare

Šta je sreća?
Ne postoji, postoje samo trenuci koji nas čine srećnim

Koji su vaši strahovi povodom završetka škole?
Ne postoje strahovi, dosta smo strahovali, celu mladost, vreme je da živimo, ko ne shvata da jedan život imamo, treba da se probudi, što pre može. Sada je trenutak da život kreiramo mi, nije lako, ali bar će odgovornost biti samo moja.

EU?
I da, i ne. Još dugo će proći dok nas ne prime.

Tata?
Što pre!!

Najveći problemi u našoj školi su?
Nedostatak inicijative, i nepostojanje zajedničkih vrednosti

Mikro ili makrokosmos?
Sredina, čovek je negde na sredini kosmosa

EU?
Da, bre!

Pare ili život?
Život sa parama

Gluma?
Vrlo rado!!!

Rusija ili Amerika?
50%:50%

Šta je sreća?
Ne postoji, postoje samo trenuci koji nas čine srećnim

Izdvojite profesora u koga imate poverenje?
Stojan Konjević, Drvendžija Darinka, Sneža Nikolić

Razredna

Ekonomski tehničar

MILEVSKI ALEKSANDRA
POLIĆ JOVAN
VELKOVIĆ EMINA
GAVRILOVIĆ JOVANA
NOVKOVIĆ MARIJA
SEKULIĆ DEJAN
STEVANOVIĆ MIODRAG
APOSTOLOSKI SNEŽANA
TOMOVIĆ BOJANA
JOVČIĆ DANIJE
SPASIĆ LJILJANA
MLAĐENOVICI JOVANA
PEJAKOVIĆ TAMARA
PERIŠIĆ MARIJA
PROŠEVSKI MILICA
MIČIĆ MARINA
MARJANU ANDELKA
UZON ROBERT
MILENKOVIĆ BOGDAN
VELIČKOVIĆ LIDIJA
HETIH MIA
TEPIĆ GORAN
SAVIN JOVANA
PALALIĆ SLAĐANA
RUNIĆ NIKOLA
MARKOVIĆ JELENA
KERKEZ MIRJANA
STANISAVLJEVIĆ OLIVERA
KNEŽEVIĆ JELENA
ĐAKOVIĆ JELENA
BIRO LIDIJA
JOVIĆ DRAGANA

Karijera? *Prvo fax i da sama pokušam da se izborim svojom snažljivošću. Ha, ha, direktor multinacionalke, ja to mogu*

Šta bi da zaboravite?
Ekskurziju, Svade i klanove, iprepucavanja, U 4. je jako teško, razlike u vrednosnom sistemu!
Šta vas je najviše iznenadilo?
Školski časopis. Nisam verovala da je Prava, mala, škola života naša škola spremna za takav izazov. Neodlazač na ekskurziju. Sujeta!

Da li bi preporučio Ekonomsku školu?
JA iskreno ne, ali ipak smo iz ove škole poneli veliko iskustvo, zavisi od smera, i od profesora koje dobiješ.

Koga interesuje ekonomija, preporučila bih

Kada ste osetili pripadnost ovoj školi?
Nisam je osetila uopšte, tek kada sam ušla u "Konto-marketing". Ja jesam, znam ljudе, izlazimo zajedno, i van škole se družimo, učimo. Svako je drugaciji.

Da li ste se zaljubili u školi?
Neki jesu, ja ne, zato što momci nisu smeli da mi priđu. Promenilo se, momci se boje ispala, a i devojke su postale arogantne, bez razloga. Rešenje je "zlatna sredina"

Da li su vaša očekivanja izneverena?
Jesu, zbog ... Nisu, uporedujem sa drugima, izaći ćemo iz ove škole sa znanjem! Bez muke nema nauke!

EU? korak ka boljem obrazovanju i životu.
Ne znam, imaju prevelike zahteve za Srbiju. Ujedinjenje je super, ali mi Srbi, bez novca nije mi do putovanja

Hoćete li se javiti profesorima na ulici?
Da, uvek iz poštovanja, to je kućno vaspitanje!

Šta bi da zaboravite?
Ekskurziju, Svade i klanove, iprepucavanja, U 4. je jako teško, razlike u vrednosnom sistemu!

Šta vas je najviše iznenadilo?
Školski časopis. Nisam verovala da je Prava, mala, škola života naša škola spremna za takav izazov. Neodlazač na ekskurziju. Sujeta!

Da li bi preporučio Ekonomsku školu?

JA iskreno ne, ali ipak smo iz ove škole poneli veliko iskustvo, zavisi od smera, i od profesora koje dobiješ.

Koga interesuje ekonomija, preporučila bih

Za uspomenu i dugo sećanje "nisu mnogo žurili na autobus";
Moji đaci iz 4-3 su imali 2 školske mame, prvo su drugovali sa profesorkom Dejanom, a od druge godine bili su samnom. Znaju da me obraduju nekim svojim gestom, lepim vaspitanjem, složnošću i smehom. 3 godine - zvezdani trenuci, usponi i padovi, sve je bila igra, tek ih očekuju ozbiljni radovi. Kad smo se upoznali, bila sam zbumjena. Nikada pre u ovoj školi nisam bila razredna. Kad su došli bili su samo mali školarci, izmetnuše se u mlade ljude, nek im život ljubavlju i srećom obasnut bude. A ja - da li sam bila dovoljno dobra, pravedna, previše dosadna na ovom svetu ja živim da volim i ostavljam srce na parketu.

Prof. Andelka DELJA

Za 5 godina, ti si?
Student, ekonomija,

Mama?
otprilike 27, sad ne, ne bili mogla sada, prvo fax

Da li je bilo zabavno u školi?
jedino u redakciji. Nismo se mi mučili u školi, radno vreme u školi je super

Ljubav ili karijera?
ljubav. Hm, pitanje je sad. Sve zavisi od veze, treba uskladiti

Da li uživate u svakodnevnim "poslovima"?
Ne, volim da lenčarim. ja uživam, ne radim ništa što ne volim!

Adrenalin?
još kako, leptirići u stomaku. Krene pesma i gotovo! Uzbudene da! Izazov, padobranac.

Kuba ili Havaji?
Kuba, Kuba

Šta je Ljubav?
kada ne jedem 2 dana, kada ne jedem dve godine. Definicija ne postoji!

Iskrenost, poštovanje, poverenje i vernost

Da li verujete da ćete dobiti posao za koji ste se školovali?

Knjigovodstvo 100 %!!! Kad hoću mogu da se zaposlim! Na osnovu srednje ne, ako završim fax...

Šta posle?
ne spavam 3 dana, ne učim

Ko ima najviše stilu u oblačenju od prof. i učenika?
Psiholog, Maja Momčilović, Ždenka Radonjin, Sneža nikolić

Idemo drugovi moji, kao nekada kada smo subotom isli u zelenilo, a nedelju mrzeli zbog ponedeljka... Idemo drugovi, već nam se bliži dvadeseta, a treba živeti i pevati...

Finansijski tehničar

ĐERIĆ BOJAN
KURAI VALENTINA
MANDIĆ STEFAN
VINKOVIĆ BOJANA
MARINKOVIĆ IVANA
SPASOJEVIĆ JOVANKA
IVANESKU MARINA
ANDREJIĆ NIKOLA
STOJIĆ NENAD
PUTICA JOVANA
ŽIVANOVIĆ VEDRAN
SMILJANIĆ FILIP
MARIN MARIJANA
TANČIĆ JOVANA
KOČEVSKI MILAN
MILOVANOVIĆ NINA
BIRO EMILJA
IGNJATOVIĆ IVAN
MILKOVSKA TAMARA
VILČEK DRAGOSLAVA
JOVIĆ SLOBODAN
ŽIVKOV MOMIR
KREČULJ MILOŠ
ŽURBAN MILICA
ĐORDJEVIĆ SONJA
IVČIĆ TAMARA
BOGUNOVIĆ DIJANA
JAKŠIĆ SANJA
JANJIĆ JOVANA
DOJČINOVSKA MILICA
LATIFIĆ VLADIMIR

Sinčić?
Ej, svejedno je!

Posle?
Fax, obavezno!

Da mogu bila bih?
Menadžer, direktor neke firme,
a ja umetnik

Policija?
Da, fax bezbednosti
ili Viša!

Da li ste naučili nešto
u ovoj školi?
Vrlo malo. Naučila sam
da učim, ali nešto što nije
ekonomija

Ćerka?
Može!
Može i dve!

Biti tata?
Velika odgovornost i treba
biti zreo da bi tako nešto
uradio.

Imati ili biti?
BITI! Mada ako imaš,
tek odnda možeš da budeš

Idol?
Mlada Dinkić,
Mišković,
Gejts

Eu?
AUUUUUUUU
Rad, rad i samo rad
ne osećam se Evropljaninom
"Daleko je sunce"

Ivana?
Mlada, lepa,
perspektivna,
spontana, šaljiva!

Da li su vas profesori inspirisali? Koji?
Prof. Ćeda Butilija, mada i veliki pesimista I. Panajotović
ume da zaintrigira

Najviše mi je smetalo u prvoj godini?
Novi ljudi, nova sredina, ekonomija,
sve novo, strožiji profesori, izrazi koje uopšte
ne razumete. Vujaklijin rečnik nam je trebao.

Čega se stidiš?
Neznanja,
preteranog isticanja i lenjosti

Biti mama?
Veća odgovornost
nego biti tata!
Majke nekako
moraju da se
izbore za sebe, i definitivno
kad god se pojavi problem,
majke su te kojima pripadaju
deca! Priroda je čudo!

Da li imate podršku okruženja za vaš izbor?
Ne. Postoje predrasude, roditelji gledaju da
odmah možeš da se zaposliš, a sve drugo nije bitno.

Da li se osećate izgubljeno i zašto?
Važan je korak odlučivanja, ovo je prekretnica.
Sve je na našoj kićmi, a kićma nikad slabija

Četiri godine. Od one dece do ovih ljudi... Nadajmo se samo da smo ispunili svoju pravu misiju: da, osim znanja, iz ove škole ponesete ono najvažnije – divne uspomene, trajna prijateljstva i spoznaju da ste postali veći i bolji ljudi, spremni za dalja iskušenja. I još samo jedan domaći zadatak od razredne: pronađite tekst pesme „Ako“ Radjarda Kiplinga – on je mnogo bolje rekao ono što vam ja od srca želim!

(http://www.kipling.org.uk/poems_if.htm, <http://www.djov.net/budjenje/AKO.htm>)

Prof. Ivana ČIKOŠ

Razredna

Voda je?
Zao gospodar!

Facebook?
Da, ali u normalnim
kolicinama, ako blejiš,
popiće ti mozak

Vatra je?
Dobar sluša!

Da li si zavidan?
Da, mi smo ljudi

Da li želiš da budeš neko drugi?
Po mrvicu od svakoga, promenio
bih, dodao, oduzeo

Koja osećanja preovlađuju povodom završetka škole?
I stres, i tuga, strah, ostao bih doživotno ovde! Opuštencija!

Da li ste poželeli da promenite školu?
Ne, ali znam dosta ljudi koji su hteli,
ali nikо nije promenio

Vetar?
Život!

Kec kog pamtim:
Šest na startu,
tri komada u danu!

Samo u centar!

Dostojevski?
Smarač, jeste genije,
ali smara previše

Da li ste u trećoj god. osećali
da ste nešto naučili o svom zanimanju?
Računovodstvo, bez problema možemo da vodimo knjige

Šta mislite o redakciji Konta i njihovom radu?
Ljudi sa razvijenijom sveštu od drugih, pre bih
intervjuisala đake, ali list je za svaku pohvalu

Da li znate s kim ćete plesati?
U početku sa dragim ljudima,
a posle sve može...

Čarli Čaplin ili Čkalja?
Čkalja!!!!

Birotehničar

VARGA SVETLANA
KUZMANOVIĆ ALEKSANDRA
PRELIĆ IVANA
DRVENICA MILOŠ
MARGAN LAZAR
PINTER ISIDORA
STOJANOVIĆ VERICA
RADONJIĆ IVANA
PEJIĆ SANELA
NAĐE ELEONORA
MOMČILOVIĆ MIROSLAV
PAVLOVIĆ DEJANA
DIMITRIĆ TANJA
JELIĆ IVANA
MERDŽANOVIĆ IRENA
MARIĆ DANIELA
CVETKOVIĆ JELENA
ŠIPKA MILICA
PETKOVIĆ ANDRIJANA
STOILJKOVIĆ JELENA
STOJANOVSKI DARKO
VELIČKOVIĆ MARIJA
IVANOVIĆ SANJA
JOVANOV JELENA
RADISAVLJEVIĆ DANIJELA
NIKOLIĆ MILICA
RUŽIĆ TIJANA
ZEČEVIĆ ANJA
JAKIMOVSKI SANJA
TODOROVIĆ BOGDAN
DURIĆ DALILA
BAJOVIĆ MILICA
NIŠAVIĆ ZLATKO

Da li se smatrate Evropljaniom?
Da! Delimo iste vrednosti.

Da li je škola uticala na vašu ličnost i kako?
Ne mnogo, ostali smo isti kao u osnovnoj, mada na neke ljudi škola jeste uticala.

Koji su vam prioriteti u životu?
Da završim fakultet i da se zaposlim u struci

Glumac?
Sergej Trifunović

Bankar ili nista?
Samo fotelja!

Jagnje ili jare?
Jagnje, mada je jaretina slađa.

Za 1000\$?
Svašta, realno platio bih da budem na naslovnoj!

Šta mislite o aktivu profesora?
U pozitivnom prof. Butulija

Beba?
Normalno, sinčić

Kako ćeš pomoći mami i tati?
Šta god im treba pomoći ču im, ako mogu sve!

Da li imate poverenja u školskog psihologa?
Ne znam, možda... Dopada mi se kao izazovna žena.

Školski veb sajt šta mislite o njemu?
Za 5 godina možda nešto bude, ima još da se radi

Koji profesor ima najbolji pristup radu?
Najbolji: Maja Mantašević, nemacki

20 sms-a ili 10 minuta uživo?
10 minuta uživo! Sa zaštitom, naravno

Ona to zna ona zna da je ludo ludo ona to zna ona zna da je ludo ludo volim ja!

Razredna

Učenici su komunikativni, druželjubivi, često vrlo duhoviti. Želim da svoju energiju usmere na prave stvari, da prate sebe, da budu svoji i pronađu sebe. Uspeh neće izostati! Srećno!

Prof. Svetlana NIŠAVIĆ

Šta si ti za 5 godina?
Fakultet bezbednosti!

Niko, niko kao ja?
Baš je dobro biti ja, Anja!

Advokatura!

Da li ste bili diskriminisani ili ste diskriminisali?
Jesam, i nisam...

Polička akademija?
Ko voli nek izvoli, kriminalistika: Da

Da li se se trudili da promenite nešto u školi? *Ne, zato što u školi ništa ne može da se promeni...*

Jelen ili Lav?
Jelen, mada sam pročitao Tolstoja

Karijera sada ili kasnije?
Nije lako, porodica na prvom mestu

Mama, tata i beba?
Normalno u što kraćem roku, odmah.

Internet u školi?
Da, i na fax-u

Porše?
Da. Cayen turbo s

Državni ili privatni fakultet?
Ja ču privatni, mada dosta kolega smatra da je državni bolji!

Za primer?(Ime)
Pinter Isidora

Koliko ste zadovoljni obrazovanjem koje ste stekli u ovoj školi?
Ima ljudi koji smatraju da su ovde stekli dobre osnove za Pravni fakultet.

Rusija ili Amerika?
70%-30%

Imenujte učenika za koga smatrate da bi bio najbolji urednik đačkog lista KONTO?
Babić Jelena I 5

Trgovinski tehničar

ILIJIN MILAN
MARINKOVIĆ JELENA
JOKIĆ MILICA
VILA NEVENA
JOVIĆIN SANJA
KUČEVIĆ EMIR
JOVIĆIN TANJA
ĐORDJEV VESNA
ŽELJSKI ŽARKO
VUKOSAVLJEVIĆ TAMARA
MITROVIĆ MARKO
RISTOVSKA SVETLANA
KNEŽEVIĆ MIHAJLO
JEŠIN IVANA
MAKSIC DRAGAN
ZLATANOVIC MAJKA
MILJKOVIC IVANA
MILENKOVIĆ MARIJANA
FILIPOV JOVANA
KUKUČKA MARINA
NEŠEVSKI SLOBODAN
USKOKOVIC ĐORDJE
OSTOJIĆ MIROSLAV
NIKOLIĆ ALEKSANDRA
BATKA ANA
FILIPOVSKI STEFAN
VLAJIĆ BOJANA
STANOJEVIĆ MOMČIL
MITIĆ MILICA
MITROVIĆ MILAN
ŽIVOJNOVIĆ DRAGANA
SREDOJEVIĆ KATARINA
SOKOLOVIĆ PREDRAG
BARNA ANA
DOTLIĆ MAGDALENA
UNČEVIĆ DAMJAN

EU?
Kamo sreće da smo
već ušli u EU

Da li ste želeli da idete na praksu
ili bežite sa prakse?
Kolektivno bežanje...

Da li vam prija promena?
*Prija, spavaćemo duže i
upoznaćemo nove ljudе
na fakultetu*

Da li vam se način života
promenio u IV god?
*Uspeh me nije promenio,
lumpujem, sve je isto*

Šta bi ste prvo
promenili u školi?
*Da su devojke slobodnije,
više ekskurzija, druženja*

Nebojša?
*Neki učenici su
podmukli, teško
je sa nama...
tolerantan i fin*

Ko vam je najveći
oslonac?
*Drugari i devojke,
majka je majka*

36 učenika! Učinilo mi se da neću uspeti da se
izborim sa tolikom energijom, velika odgovornost.
Sizifovsku borbu nastavio sam najbolje što umem.
Jedinstveno iskustvo, znamo kroz šta smo prošli
i čega ćemo se svi rado sećati. Ja znam!
Voli vas Nebojša!

Prof. Nebojša POPOVSKI

Šta misliš o globalnom zagrevanju?
Trudim se da iskoristim svaki trenutak, ko zna koliko će trajati

MAMA?
Obavezno!!!

Da li se osećate izgubljeno i zašto?
Ne. Znam šta ću upisati

Najbolji domaći film?
*Lajanje na zvezde,
Spijun
Kengur
Rane*

Da li ste u školi učeni
da verujete u sebe?
Kroz primere tu i tamo

Da li ste se osećali nadmoćno
nad prvom godinom?
*Ne, nismo ih tako posmatrali,
nego kao potencijal*

Da li ste u školi učeni
da budete poslušnici?
Slušam samo sebe

TATA?
Vrlo rado!!!

Šta je sreća?
*Kada pobediš Partizan na Derbyju sa 3:0,
kad si pozvan na 18. pijanke, društvo...*

VI, VII, magistrat...?
Daću sve od sebe!

Da li ste se razočarali u vaše drugove iz razreda?
Da. Bilo je, u drugove ne, u drugarice da

U prvoj godini, koga ste se
prof. plašili najviše, koga uopste ne?
*I profesor je samo čovek,
bojali smo se...*

*Haljinicu boje lila ti si dušo oblačila, kad si išla da ga ljubiš,
a moja si ljubav bila*

Šta je za
vas poverenje?
*Kada ti razredni opravda
čas na tvoju reč bez roditelja.
Kada se izade van grada, a dečko mi veruje*

Da li ste se odlučili za dalje školovanje?
Da menadžeri sporta, viša poslovna

Da li su vas profesiri
inspirisali?
Butulija.

Koji su vaši
strahovi?
Posao, velika je konkurenca

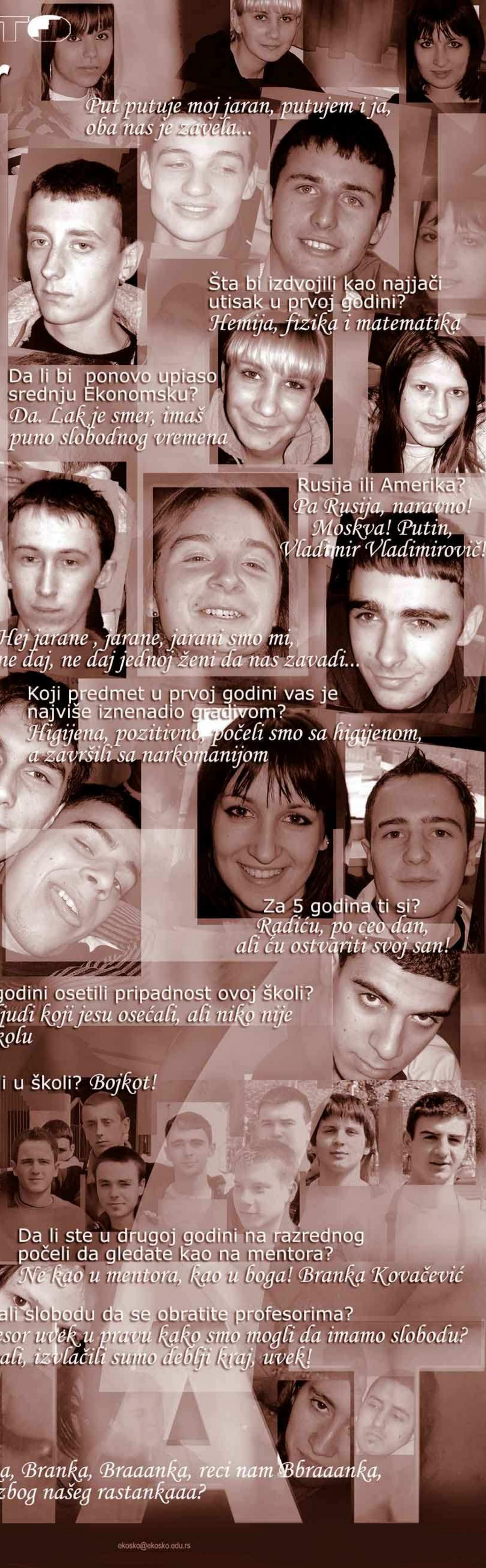
Da li će vam škola
nedostajati i zašto?
*Zbog druženja da i svega
što ide oko škole*

Imate li poverenje
u profesore?
*Pronađe se kod nekih:
Svetlana Dotlić*

Koju pesmu naručujete?
*Dotako sam dno života.
Evo ti ruka ciganko,
Haljinicu boje lila*

Razredni

MILAKOV MIJAT
ŠAJIN VUKAŠIK
JOVANOV MILENA
MEDIĆ SAŠA
PRELIĆ SANJA
DARADIĆ MARINA
ALTHAJM MIRJANA
MIJATOV SLAVKO
STEVANović MARKO
ERVAČANIN NENAD
DESPOTOVić DJORDJE
HUDJEC NIKOLA
KARANFILOVSKI DIJANA
CIGLER JELENA
GRUJiĆ ALEKSANDRA
KOŠtiĆ ALEKSANDAR
MUNČAN PETAR
GAJIN VLADIMIR
VELIČKOVić DRAGAN
BURSAČ NIKOLA
VEREŠ BRANislAV
ŽIVKOVić MIHAjILO
ĐERFI MONIKA
TRAJKOVić SAŠA
DAVIDOVić ANDREJA
GAJiĆ NIKOLA
NEDELJKOVić MARKO
CUKANIĆ TAMARA
MiliĆ UROŠ

*Put putuje moj jaran, putujem i ja,
oba nas je zavela...*

*Šta bi izdvojili kao najjači
utisak u prvoj godini?
Hemija, fizika i matematika*

*Da li bi ponovo upišao
srednju Ekonomsku?
Da. Lak je smer, imaš
puno slobodnog vremena*

*Rusija ili Amerika?
Pa Rusija, naravno!
Moskva! Putin,
Vladimir Vladimirović!*

*Hej jarane, jarane, jarani smo mi,
ne daj, ne daj jednoj ženi da nas zavađi...*

*Koji predmet u prvoj godini vas je
najviše iznenadio gradivom?
Higijena, pozitivno, počeli smo sa higijenom,
a završili sa narkomanijom*

*Za 5 godina ti si?
Rađiću, po ceo dan,
ali će ostvariti svoj san!*

*Da li ste u drugoj godini osetili pripadnost ovoj školi?
Ne baš, mada ima ljudi koji jesu osećali, ali nikо nije
promenio smer ili školu*

Da li ste se zaljubili u školi? Bojkot!

*Da li ste u drugoj godini na razrednog
počeli da gledate kao na mentora?
Ne kao u mentora, kao u boga! Branka Kovačević*

*Da li ste imali slobodu da se obratite profesorima?
Ako je profesor uvek u pravu kako smo mogli da imamo slobodu?
Nismo je imali, izvlačili sumo deblji kraj, uvek!*

*Hej Branka, Branka, Braanka, reci nam Bbraaanka,
ko je kriv zbog našeg rastankaaa?*

*Čini mi se da smo ranije mogli biti ono što smo sada.
Gledala sam vas kako postajete, tražeći više i bolje,
prepoznala sam da zajednički gradimo iste vrednosti.
Znala sam za nemire i prkose u vama, kratka posrtnja,
ali ste me uverili da je svako od vas kadar da sagleda
svoje mogućnosti. Postadoste borci, čestiti.*

*Prof. Milica KOVAČEVić
Da li verujete sebi?
Verujem, ne verujem,
verujem, ne verujem*

*EU?
Nikada, čim mi uđemo toga neće biti!*

*Balkane, Balkane, Balkane moj,
budu mi silan i dobro mi stoj...*

*...Mi smo ljudi...sudbinom prokleti,
uvek neko oko nas dove pa nam preti...*

*...Ni bendovi nisu više ono što su bili,
i moj se amaterski priprema da živi...*

*Najveći problemi u našoj školi su?
Mi i konobari, ostali su prilično dosadni*

*Pare ili život?
Balkane, Balkane, Balkane moj,
budu mi silan i dobro mi stoj...*

*Šta je sreća?
Život! BEBA!*

*Milica?
Legenda, izvukla nas je. Šta mislite
kako joj je bilo sa nama?*

*Koji su vaši strahovi povodom završetka škole?
Strah me kako će naći posao! Ekonomija ima svoje
objektivno opravdanje, zašto da prolivam znoj kada
dobijam manje*

*Da li vam prija rutina?
Prija mi, osim kada treba
da se čiste lignje*

*Izdvojite profesora u koga imate poverenje?
Nikom nije ljepeš neg je nam, samo da je tako svaki dan!
Neću da odgovorim!*

*Da li su devojke u našoj školi najlepše?
Nisu, Hemijska je naj! 1000 učenika i njih troje se smuvalo,
nešto tu ne stoji*

Poslastičar

GALAT MILINA
SIĆ LIDIJA
BAŠA IRENA
NAĐ ZOLNA
POPOVIĆ JOVANA

FEHER KATARINA
MARINKOVIĆ JOVANA

VELJIN DEJAN
SİMĆ DRAGANA
ČOSIĆ MARKO
MILOVANOV DRGANA

HILIĆ SENADA
VRZIĆ NATASA
BUKOVAC TIJANA
BALNOŽAN MONIKA

DABIĆ IVANA
MIKULAŠ MARIJENA
VUKOVIĆ MILICA
TOMIĆ MIRJANA
GRGOVSKI DANIJELA
LAZAREVIĆ BRANKA
GASENBERGER DANIELA
STOKOV ZORAN
VIDIĆ RADA
KRSTOVSKA MAJA
MIŠKOV DRAGANA
TRIŠIĆ STEFAN

Tata?
Može!!!

Da li bi preporučio srednju
Ekonomsku školu?

Zavisi od sagovornika, njegove hrabrosti.
Konkurenca je velika, sredstva ograćina,
treba izboriti svoje mesto.

Da li ste ostvarili svoje želje?
Želja je nedostizna, mi smo
tež na početku, bice prilike da se dokazemo!

Šta vas je najviše iznenadilo na praksi?
Umešnost koja je potrebna za obavljanje
ovog posla. Sticanje radnih navika.

Da li ste hteli da promenite smer?
Kako je vreme odmicalo sve manje,
zavolite ljude, profesore...

Mama?
Odmah!!!

Školska ljubav?
Nisam pronašla!

Hayat ili BestWestern?
Hayat!

Šta je zanat?
Ono što volimo i ono čime ćemo se baviti
"Kradem zanat" svakodnevno!
Imam od koga! Ceca je maestro!

Kog profesora bi
da zaboravite?
Neka to ostane tajna.
Svakoga je po
nečemu pamtimo!

poslastici su složni, 4 dečaka i 21 devojka i naša razredna!
u početku nije obećavalo, novi predmeti novi profesori, ne poznaješ nikoga, ne možeš
da se snadeš... Vreme čini svoje, korak po korak i naučiš, upoznaš.
"Najčeš je živeti lako", kaže stara poslovica, a sad zamislite koliko treba truda i rada da bi bilo i
"slatko"! Tako nastaju najlepše poslastice!
Praksu je pravo zadovoljstvo, postali samo uigran tim, sa profesorima naravno! Torte, sitni kolači,
peciva, ma kažite šta želite sve može!
Pripremamo se za završni ispit i mi smo generacija koja ima čast da učestvuje u pripremi i organizaciji
jubileja 50 godina naše škole. O našim minjonima će se pričati...!
Matarska ekskurzija u Pragu, septembra 2008., 5 najlepših dana u našim životima,
uspomene za ceo život.

Krenuli smo bojažljivo, a onda sve smelije da pravimo našu
"školsku tortu". Tri godine smo pažljivo stavljali sloj po sloj.
Sada je završena i prilično je ukusna.
Zao mi je što nemamo vremena za još jedan fil.

Puno dobrih i ukusnih kolača u životu želi vam vaša razredna!
Ana Dangubić

Da li verujete da ćete dobiti posao
za koji ste se školovali?
Kako ćo, zavisi od zalaganja.

Prof. Ana DANGUBIĆ

Da li ste iskreni?
Uvek!

Da li je bilo zabavno u školi?
Uz prave ljude, i pravi odnos
sve je moguće.

Ana?
Najbolja, nezamenjiva,
uvek nam je pomagala i
davala nam je savete

EU?
Može, a i ne mora.

Da li ste imali uslove u školi za učenje i rad?
Uglavnom jesmo, mada može znatno bolje.

Da li ste megaloman?
Veliki ljude, velika dela

Očekivano ili neočekivano?
Neočekivano, svakako.
Svaki trenutak
novi iskustvo.

Da li uživate u
svakodnevnim "poslovima"?
Onako, zavisi od raspoloženja,
ako sam raspoložena sve ide

Ljubav ili karijera?
A zašto mora da se bira.

Može li se kreativnost razvijati u vašem poslu?
Može! Samo treba inspiracija, treba ljubavi!

Unikatno ili serijski?
Unikatno.

Ti si savršenstvo bez mane, ti si deo vojničkih snova,
ti si lutka sa naslovne strane i treba ti lova.
Statiraćeš možda u po nekom filmu,
možda ćeš reklamu snimiti za TV...

Konobar

ADAMOVIĆ LJILJANA
LJAIĆ MELIHA
POLIMANAC SANDRA
ČOLOVIĆ MILENKO
STANKOVIĆ SLOBODAN
BILEK MARINA
ČIKIĆ GORAN
SAVKOV DRAGANA
ČALIĆ MILANA
HODŽIĆ DEJAN
TOPIĆ TAMARA
JOVIČIN ĐANIJELA
TOTIĆ DEJAN
RAJKOV STEFAN
PAVLOVIĆ JOVAN
STOJKOV GORAN
VUKMIROVIĆ MARKO
STOJANOVIĆ NIKOLA
KRSTIĆ KATARINA
TRAILOV VLADIMIR
MILANOVIĆ MILOVAN
VANČEK BOJAN
STANKOVIĆ MIODRAG
STOJMENOVIC IVAN
MILIĆ SLOBODAN
ALEKSIĆ ALEKSANDAR

Najveći bakšiš?
100 din

Da li bi promenio unuformu,
kako da izgleda?
Nosio bih svoju uniformu.

Neprijatan događaj sa prakse?
Polomio sam jednu čašu, morao sam 6 da kupim,
takvao je pravilo

Prijatan događaj sa prakse?
Kada se najedemo,
kada je jelo dobro kada uspe

Montažna kuća ili od cigle?
Kuća od cigle,
jer je treće prase u prezivelo

Vikendica?
Obavezno

Ljubav ili mržnja su iste emocije?
Svakako

Obama?
Držimo mu fige

Ženidba odmah?
Posle 30!

Identitet?
Još se tražim

Hoćete li se javiti profesorima na ulici?
Normalno

Učenici III-9, smer konobar, uspešno privode kraju svoje školovanje uz mnogo vežbi po eminentnijim restoranima po gradu. Na ovaj način oni dokazuju da su spremni da izađu u svet i uspeju. Srećno!

Prof. Branko BUDALIĆ

EU?
Nikada, za 15 godina

Da li je bilo zabavno u školi? *U, da!*
Ovde su toliko lepe devojke,
da uz najbolju volju,
škola vam je ipak na drugom mestu.

Da li ste sigurni
u sebe?
Da, bez
samopouzdanja
nemojte ni
pokušavati
da se
bavite ovim
poslom

Mis mokre majice?
Vrlo rado bih glasao!
Samostalnost?
Lova!

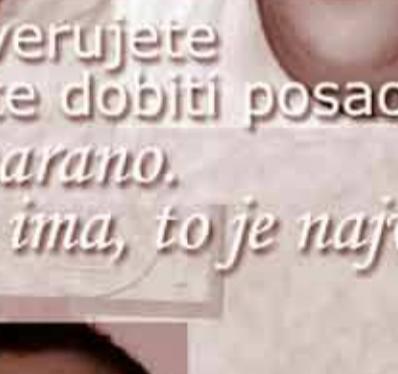
Da li verujete
da ćete dobiti posao?
Da, narano.
Posla ima, to je najvažnije

Branko?
Dobar, meke duše,
neće da podvukne

Nada?
Uvek!

Ljubav ili karijera?
Ljubav, naći ću posao.

"Neću da se slikam!"
Kontopaparazzo,
ipak ne može sve.

Šta je Ljubav?
Kada više
ne znaš koga si!

Da li uživate u
svakodnevnim "poslovima"?
Video igrica na kompu,
uživam uz muziku

Kuba ili Havaji?
Kuba

Šta posle?
Posao, struča

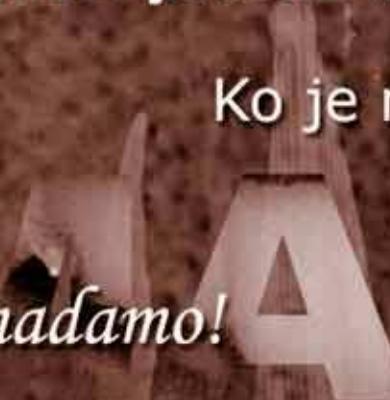
Da li ste megaloman?
Jesam, pa šta!

Djevojka iz moga kraja, pamti ukus prvih poljubaca,
ukus prvih oskorusa
Djevojka iz moga kraja, pamti davne riječi, davne riječi zavicaja
Ima zelju da me ljisci, djevojka iz moga kraja,

SP?
Možemo samo da se nadamo!

Ko je najbolji na praksi? *Dejan Vujić*

Razredni

Matura

INTERVJU

U ime FIT-a i svoje lično ime, čestitamo vam Dan škole i 50 godina postojanja... Đaka generacije sa nestrpljenjem očekujemo na našem fakultetu...

Lazar Tepić

KONTO: Prvo nam objasnite koje su vaše delatnosti i kažite nam malo više o svakoj pojedinačno?

FIT: TAK Net DOO je preduzeće koje se bavi dodatnim obrazovanjem odraslih lica iz oblasti računarstva, stranih jezika i knjigovodstvenih usluga. Posedujemo i Internet kafe, i sve usluge vezane za Internet. Predstavnici smo Fakulteta informativnih nauka iz Beograda, za područje grada Pančeva i okolnih naseljenih mesta, kao i Kovina, i Kovačice.

KONTO: Zbog čega bi učenici ove škole trebalo da se odluče za školovanje na FIT-u?

FIT: U zavisnosti od interesovanja, nudimo najsavremeniji način praćenja studija, a to je studiranje preko Interneta, što učenicima omogućava brzo učenje, kvalitetan rad i posao koji im nudimo tokom i na kraju studija. Partneri našeg fakulteta su kompanije IBM, Microsoft, Oracle i kompanija za grafički dizajn Games and Bon iz Nemačke. Stipendiramo najbolje i dajemo posao.

KONTO: Nudite opciju međunarodnog studiranja?

FIT: Da, nudimo. Informacione tehnologije su doprinele da nijedan kraj na kugli zemaljskoj nije nedostizan. Preko Interneta se komunicira, ali se razmenjuju i znanja. Shodno tome, nudimo rad i učenje od najboljih, ali i sebe da predstavimo njima.

KONTO: Koliko traje tečaj računara u vašoj školi računara?

FIT: Tečaj traje u zavisnosti od kursa. Od 20 časova pa do 210 časova. Osnovni kurs obuhvata pisanja dokumenata, pronalaženja štampanja, Internet, do kurseva Java programiranja i servisiranja računara.

KONTO: Vaš Internet kafe je jedan od retkih, kako ste došli na ideju da ga otvorite?

FIT: Gledao sam igraonice koje odvlače naš mladi svet od realnosti, shvatio sam da se informacione tehnologije mogu pozitivno uvesti u potrebu i poželeo sam da stvorim ambijent koji će biti od koristi mladim ljudima i svima onima koji žele da se usavršavaju.

KONTO: Vaši poslovi su većinom vezani za omladinu, zašto ste se na to odlučili?

FIT: Vezani su za omladinu i za sve one koji se duhom osećaju mladim. Imao sam polaznika kursa koji je imao 80 godina, što govori da je mlad duh važan pokretač u telu svakog čoveka, i to je ono što tražimo u ljudima.

KONTO: Šta mislite generalno o stanju obrazovnog sistema u Srbiji?

FIT: Kao i o društву. Pojedine stvari su dobro postavljene, a loše realizovane.

Potrebno je uvoditi nove sveže obrazovne stvari i pratiti radove u okruženju, a koristiti iskustvo i tradiciju vaspitanja.

KONTO: Da li mislite da su vaše školarine preskupe za platežnu moć roditelja?

FIT: Ne, zato što ako uzmemo prosek od 140 Evra mesečno, a studiramo od kuće, ispada jeftinije nego da putujete, plaćate ispite, kupujete knjige, što se sve obezbeđuje preko Interneta.

1750 evra koštaju najzanimljiviji smerovi (operacioni menadžment, marketing, menadžment u sportu, i menadžment IT sistema), podeljeno na mesečne rate... 30% se plati na upisu, a ostalo putem 8 mesečnih rata po 140 Evra.

KONTO: Imate li neke licence?

FIT: Bez licenci nema rada u savremenom svetu, imamo sve moguće priznate licence koje su i garancija gore pomenutih kompanija.

KONTO: Da li na Vašem fakultetu postoji neki eminentni predavač?

FIT: Svi su eminentni, dekan je jedan od vodećih ljudi u svetu programiranja u Srbiji, prof. dr. Dragan Domazet, tačnije, ne samo u Srbiji nego i u inostranstvu jer je radio u Američkim i Singapurskim kompanijama više od 15 godina. Sa ekipom profesora je poželeo da prenese znanje u Srbiju. Zato je naš fakultet vodeći i prvi po pitanju Internet nastave.

KONTO: Koji ste Vi fakultet završili?

FIT: Ja sam programer, a završavam operacioni menadžment na FiT-u. Studiram preko Interneta.

FACULTY OF INFORMATION TECHNOLOGY

FAKULTET INFORMACIONIH TEHNOLOGIJA • Tadeuša Košćuška 3 • 11000 Beograd • Republika Srbija
Tel +381 (11) 328 34 45 • +381 (11) 328 36 29 • +381 (11) 328 25 06 • info@fit.edu.rs

www.fit.edu.rs

"FIT" OD REČI! KOMP ZA KONTO

KONTO:

U našoj školi ima 10-tak gejmera!

FIT: GEJMERI!

Pretočite gejmersku energiju u kreativnost!
Pravite igre! Školarina je za nijansu skuplja,
ali obezbeđuje siguran posao.
Informacione tehnologije koštaju 2500 Evra,
kao i grafički dizajn,
smer kompjuterske animacije. Na drugoj godini
dajemo posao studentima, uz naše partnera,
Nemačku kompaniju, gde se usavršavaju.

KONTO: Da li postoje projekti slični novinama na Vašem fakultetu?

FIT: Kod nas je rad sa studentima vezan za pravljenje Internet prezentacija,
učestovanje na forumima, a svi projekti ovakvog tipa studenti prezentuju
samostalno kao projekte i zadatke, u okviru čega ih profesori ocenjuju i upućuju
da samostalno u budućnosti vode ovakve poslove.

KONTO: Imate li neku poruku za naše učenike?

FIT: Đaka generacije sa nestrpljenjem očekujemo na našem fakultetu!

Naše društvo se ne bavi dobrima, već lošima. Ako pomažemo
dobrima, tako ćemo pomoći i lošijima. Ako se ulaže u dobre, onda će to motivisati i
one lošije da se priključe, znači, u svakoj sredini treba okupiti zdravo jezgro,
neku inicijativu koju vredi prenositi, jer i oni lošiji će videti da negde treba da se priključe,
a današnja praksa ukazuje da se dešava suprotno, oni lošiji daju primer, tako više ne može!

FIT: Prošle godine je bilo 450 studenata, ove godine 200 studenata na tradicionalnoj
nastavi i 500 studenata na Internet nastavi. Od toga 215 stipendija za najbolje učenike
iz cele Srbije. Postoji i "Šampion" stipendija, namenjena đacima generacije koji
dobijaju stipendije za opredeljenje koje hoće. "Odlikaš" stipendija je takodje za
odlične učenike. Takodje postoje takmičenja u Photoshopu itd.

**U slučaju da "Đak generacije" iz Ekonomski škole, npr. ekonomski tehničar,
sa prosekom 5.00 postoji i ima želju da upiše FIT, tada odlazimo u FIT
i direktno se ide kod dekana da se učeniku obezbedi stipendija.**

Fakultet je organizovan po principu Bolonjske konvencije,
u inostranstvu je priznat, jer identičan fakultet postoji na Floridi, koji se isto zove, pa
čak su i oznake predmeta iste, što je potvrda priznavanja u svetu.

Postoji akreditacija Ministarstva prosvete i ove godine
postajemo Univerzitet koji će se zватi **Metropoliten**.

KONTO REDAKCIJA I KONTOMARKETING

Beg!

Duga ulica.

Ulične svetiljke obasjavaju polurazrušen kraj koji odiše beznadnjem. Čovek. Da li se može tako nazvati? Figura korača kroz mrak. Muško. Na prvi pogled se može videti njegova pohabanu odeću, tup pogled u očima i nesklad koji živi u njemu. Šeta niz ulicu, polako prelazi u drugu. Ne zna gde ide, ali zna šta traži. Traži sebe. Sebe je davno izgubio, potraga je apsurdna. Dolazi do zgrade i ulazi. Penje se uz stepenice zagledan u svoja stopala. Ulazi u stan.

Na razrušenim prolazima, odlepljenim tapetama i razbacanim stvarima leži pečat njegovog života. Leži bol, mržnja i strah, koji ga svakodnevno proganjaju, i ne daju mu mira. Već danima nije spavao. Na malom stočiću na sredini sobe стоји празна boca domaće brige, njome će odagnati svoje demone. On beži u sebe često, borba koja se odvija u njemu se ne može opisati rečima. Jedini njegov način da pogleda u prošlost su mala ogledala od kojih su neka polurazbijena, okačena po čitavom stanu. Kada baci pogled na neko od tih ogledala, ne vidi svoj odraz, vidi dogadjaje koji ga progone već toliko dugo.

Srećno putovanje porodice kući posle napornog dana. Deca iz škole, on i žena s posla. Delić sekunde, nepaznja, odsjaj u staklu, i sve je to nestalo. Ostao je samo on, zatočen u svom umu.

Savest i krivica ga razdiru. Ne može više da plače jer sve suze su davno isplakane. Sve šanse za normalan život su nestale. Bol. Samo on je tu. Njegov pratilec. Ne može da se pomiri sa smrću svoje porodice.

Par puta je pokušao samom sebi da oduzme život, ali jednostavno nije imao snage za to. Večeras će ponovo pokušati. Nada se uspehu.

Tu je piće da mu da hrabrosti. Jedini izlaz iz ove agonije.

Razmišlja kako to da uradi. Bira način koji će najmanje da ga boli, jer mu je bola dosta. Uzima tablete, popio ih je sve uz alkohol.

Ovih nekoliko preostalih minuta života se pita šta će biti sa njim dalje, ima li nešto još, više? Polako tone u san. Nestaje u odrazima.

Budi se. Svetla, hiljade neusaglašenih misli. Nema više skrovišta.

Beg je nemoguć. Zbunjen je, ne zna gde je, samo se nada da je kraj...

"Šta čekaš više, silazi, imamo priliku danas..."

Telefonska sekretarica prenosi poruku ortaka iz srednje...

Život zove...

Smećava!

Danasne društvo je, blago rečeno, jedna mećava smeća.

Ono je organizam koji je izjedan od strane srednje klase koja poput zaraze izjeda zdrave delove. Srednja klasa je u stvari pokretečka snaga društva, ali kod nas ona predstavlja ono što ga koci. Naime, ljudi koji neprekidno biraju pogrešne ljude, koji linčuju one koji pokušavaju da se izdvoje iz društvenog soca, koji u krajnjoj liniji bezumno tumaraju kroz život. To je za mene virusoliko ponašanje, samodestruktivno. Kada virus napadne organizam, on ga navede da sam sebe napadne. Tako sistem uništava društvo koji bi trebao da mu služi. Jedno "prolećno čišćenje" je upravo ono sto nam treba. Da se isčistimo od otrova mediokriteta i krenemo putem prosperiteta. Mi neprekidno sami sebi naturamo kompleksne inferiornosti i bežimo u svoj ego.

Pozivamo se na viševekovnu istoriju, živimo u futuru i past perfektu, a ne obraćamo pažnju na prezent. Odvratnost medija gutamo svakodnevno, pa širimo ono sto čujemo. Verujemo ljudima koji nas neprekidno lažu na sve moguće načine poznate čoveku, slušamo ljudе koji šire mržnju i postajemo robovi **smećave**, lažnih vrednosti, lažnih obećanja, kiča i mržnje.

Boli nas trenutno stanje, a nismo spremni da preuzmemos odgovornost i ispravimo svoje greške. A smećava nas zatrپava svakim danom sve više. Kako vreme bude proticalo zatrپаće nas u potpunosti i na koncu, nestaćemo! Nada leži u novim, svežim snagama koje će, ako nam dopustite, otkopati svet.

Bože, kakav zahtev upućujemo svojim roditeljima? Vazduha! (Sloboda se otima, niko vam je neće pokloniti!)

Bunt!

Tokom vekova, neprestana i neumoljiva politika i standardi koje su širokim narodnim masama nametali oni sa dovoljno novca i vlasti, govoreći im kako da žive, rade i misle, izrodila je jednu prelepnu stvar - bunt!

Bunt je po nekoj slobodnoj definiciji vrsta pobune, ali poistovećivati bunt sa pobunom bi bilo isto kao kada bi neko rekao da je Mihail Sumaher samo vozač, da je Napoleon Bonaparta bio samo vojskovodja... Ne, ima mnogo više od toga. Pobuna bi bila svrgavanje kapetana broda od strane nezadovoljnih mornara, nemiri na feudalnim farmama uzrokovanih od strane kmetova...

Dakle, može se reći da je pobuna delovanje, akcija, nešto što je uzrokovo buntom. Bunt, sa druge strane, je način razmišljanja, pokret, kultura. Bunt je način života. Sve što radimo, radimo sa razlogom, moramo imati neki motiv kojim ćemo opravdati naše postupke. Motivi i razlozi za bunt su svuda oko nas: loše upravljanje države, "kultura" koju nam mediji nameću, arogantni ljudi koji misle da znaju najbolje pa pokušavaju da nas "prosvetile", zagađenje o kojem niko ne preduzima ništa... Izvori motiva su nepresušni.

Dakle, bunt je izražavanje neke vrste nezadovoljstva, pobuna protiv nekih stvari.

Muzika važi za slobodno sredstvo izražavanja, kojom umetnik može da iskaže svoje mišljenje bez nekih okova koji ga vezuju i sprečavaju od izražavanja svog mišljenja, i kao takva oduvek je važila kao perfektan način izražavanja bunta i širenja istog.

Možemo početi od rock 'n' roll muzike, koja je nastala krajem 60tih i početkom 70tih godina. Smatrana kao "đavolova" muzika, mladi širom sveta su slušali tu vrstu muzike upravo zato što im je omogućavala da izraže nezadovoljstvo konzervativnim društvom koje ih je potiskalo i stalno nametalo svoje neke morale i stavove.

Hip hop kultura je takođe 70tih i 80tih bila motivisana nezadovoljstvom protiv države i društva.

Famozni Punk, simbol anarhije i zagovornik bunta, verovatno predstavlja najekstremniju meru do koje su umetnici išli kako bi bunt preneli u muzički oblik. Danas se smatra da je punk izumro, mada poklonici ove kulture i dalje postoje i bore se da održe taj muzički smer živim. Afro-amerikanci su bili jedni od vođa bunta u muzici jer su svojim tekstovima o rasizmu i nejednakosti među ljudima revolucionisali sistem. Naravno, nije samo muzika jedini način kojim čovek može izraziti bunt. Ljudi sličnih mišljenja i ideja se udružuju u pokrete i organizacije preko kojih mogu uticati na situaciju i preuzeti nešto u vezi problema koji ih muče.

Filmovi i serije takođe prenose poruke gledaocima, knjige nas mogu inspirisati, pa čak i novinarski tekstovi. Bunt je jednostavno rečeno, univerzalno sredstvo komunikacije, jezik koji svako može razumeti ako se izrazi na pravi način.

Dela drugih ljudi nas motivišu da i mi nešto preuzmemos u vezi stvari koje nas muče, i tako u krug.

Ipak, u skorije vreme, izgleda da je bunt postao neka vrsta trenda. Ako si buntovnik onda si cool, jer se "boriš protiv sistema"

i nepravde (za koju smatraš da ti je učinjena). Ljudi olako shvataju taj pojam pa se ovih dana pod buntom podrazumevaju čak i najmanje stvari kao što su svađanje sa roditeljima, suprotstavljanje profesorima zbog nekog mizernog razloga i šta god, sve zbog gore navedenog razloga - da ispadneš cool.

Ljudi žele da se osećaju kao da negde pripadaju, pa nije retkost da neko počne da sluša rock ili hip hop i oblači se u tom stilu samo zato što misli da time prenosi neku poruku. Bunt nema smisla ako ne postoji dobar motiv i ako su ljudi buntovnici zbog pogrešnih razloga... Jednostavno, ljudi koji stvarno žele nešto da preuzmu oko problema koji ih muče će i pokušati nešto da urade u vezi toga, a ne da idu okolo pričajući kako su oni buntovnici i kako se bore protiv sistema, a u stvari se pretvaraju.

2!

ODBOJKA

Odbojka

06.02. i 13.02. održano je opštinsko takmičenje u odbojci za srednjoškolce. Naša škola je osvojila II mesto iza gimnazije "Uroš Predić". Našu školu su predstavljali: Milanović Milovan 3\9, Vladislavljev Stefan 2\4, Vereš Branislav 3\7, Janković Milan 2\7, Jović Dušan 3\5, Mandalinić Sava 4\1, Rajković Dejan 2\2, Stojanov Bojan 3\6, Milenković Mladen 4\1, Savić Nikola 4\2, Đorović Aleksandar 4\2, Blagojev Bojan 4\2. Profesor Nebojša Popovski je vodio ekipu.

Odbojka devojke II mesto

19 i 20.03. održano je republičko takmičenje u odbojci za devojke u Sremskoj Mitrovici na kome su učenice naše škole osvojile drugo mesto. Najzapaženije među devojkama bile su Divac Dragana koja je ponela titulu najboljeg tehničara i Sekulić Vesna koja je najbolji smečer. Pored njih našu školu na ovom takmičenju još su predstavljali: Despotović Dragana, Tubić Katerina Dimitra, Pavlović Maja, Bajer Marija, Grdan Jelena, Čvorić Dragana, Petrov Jelena, Simić Ivana, Jovanov Tamara. Na ovom takmičenju devojke je predvodila profesorka Biljana Trifunović, kojoj se ekipa posebno zahvaljuje.

Najbolji sportisti

Naša Škola je proglašena za najuspešniju školu južnog Banata po sportskim uspesima. Čestitamo svima koji su učestvovali u osvajanju ovog priznanja i profesorima koji su ih predvodili i pripremali za uspeh, a to su: Biljana Trifunović, Ljupče Petrovski i Nebojša Popovski.

1.

Streljaštvo

U streljani SD „Pančeve 1813“

17. i 19. 02.

su održana opštinska i okružna takmičenja u streljaštvu, gde je učenik Živanović Vedran IV-4 osvojio **1. mesto**, i učestvovao je na prvenstvu države koje je održano 01.03.2009. u Pirotu. ČESTITAMO!!! KONTO

Slobodan Jović IV 4

Predsednik parlamenta

Miloš Falukezi III 2

Potpredsednik parlamenta

Branislava Cvejić II 5

Sekretar parlamenta

PARLAMENT

KONTO: Čestitamo i odmah oštro! Da li ćeš podleći manipulacijama sa strane?

S.J: Hvala! Može se manipulisati sa onima koji dozvole da se prema njima tako ponašaju.

KONTO: Da li si spreman za ovoliku odgovornost?

S.J: Mislim da jesam. Ukoliko uvidim da nisam, to će i priznati.

KONTO: Da li si spreman da budeš strog?

S.J: Da, ukoliko bude potrebe. Mislim da možemo da radimo i u nekim "priateljskim" odnosima.

KONTO: Koje su prve tri stvari koje ćeš da uradiš?

S.J: Trenutno radim na statutu i poslovniku. Trudim se da to obavim maksimalno dobro kako ne bi bilo propusta.

KONTO: Da li parlament vidiš drugačije od prethodnog predsednika?

S.J: Kako će se postaviti, tek trebam i ja da vidim! Sve ovo je za mene novo! Učim u hodu i nadam se da će biti dobar! Prihvatom svaku sugestiju, predlog, kritiku... Parlament nije politička tribina, već se tu mi jednaki borimo za poboljšanja. Koliko se trudimo, toliko i vredimo! Ja će dati sve od sebe, pa koliko to bude, biće...

KONTO: Da li si pristrasan?

S.J: Hvatom uvek sredinu puta. Mislim da je to prava stvar. Ukoliko i zalutam, brzo se vraćam jer sve svoje postupke preispitam još nekoliko puta da bi to bilo ono pravo!

KONTO: Hoćes li okončati lične sukobe unutar parlamenta?

S.J: Imam jedan 'pakleni' plan, ali to će se videti... Mislim da je za sada bolje da ostane tajna... Ljudi ne mogu da pomirim ako neće, ali ima šta mogu...

KONTO: Ima li inicijativa za podršku socijalno ugroženih učenika?

S.J: Postoji inicijativa da se za one najugroženije, ili učenike koji su talentovani i voljni da idu na sekcije u gradu, da im se obezbede mesečne karte za prevoz, uz saradnju sa razrednim starešinama. Imamo potpuno razumevanje Uprave i verujemo da će naša inicijativa uspeti.

KONTO: Da li je Parlament je uzeo učešće u organizaciji Dana škole?

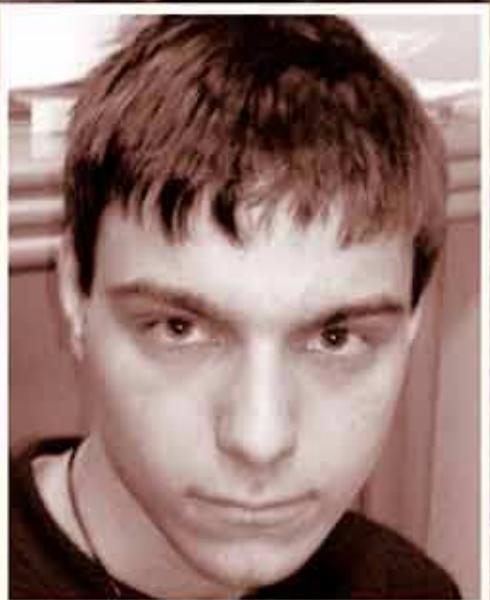
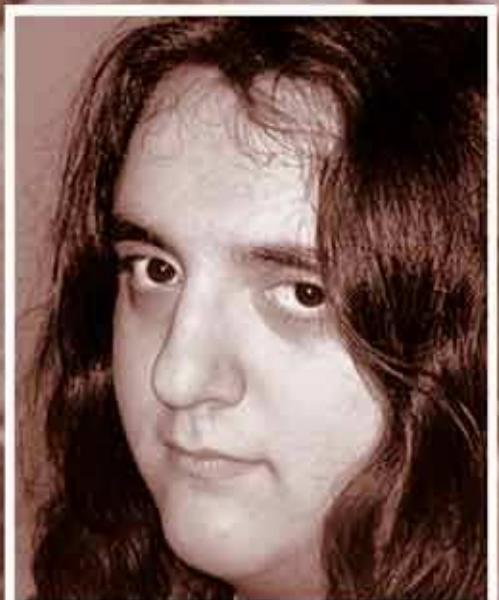
S.J: Dan škole je najveći test koji se našao pred parlamentom. Nakon višemesečnih priprema za taj jubilej, u prilici smo da vidimo kako sinhronizovana energija mladih ljudi na kreativan način spaja tradicionalno i savremeno viđenje škole. Čestitam svim ljudima ovaj veliki jubilej i zahvaljujem se svima koji su uzeli učešće u organizaciji ove manifestacije.

KONTO KONTO KONTO

Nije fer, u prošlom broju Konto-a, ispolo je da smo samo mi jedini i najveći problem u ovoj školi. Trudimo se, dajemo sve od sebe, ne znamevi kada počinje naše radno vreme i kada se završava. Zaista nam je teško palo nerazumevanje, kao da samo od nas zavisi čistoća u školi. Izvinite, uz puno uvažavanje svih, ali kultura i vaspitanje koje ste poneli sa sobom iz porodice takva je da jedva stižemo da uradimo posao. Iz dana u dan, borimo se sa takvom bahatošću da se često pitamo, kakvi su to uopšte ljudi, da li su ikada čuli za higijenu. Ne tražimo opravdanje za svoj rad, želimo da nas čujete i razumete, svi ćemo imati koristi ako bismo samo malo poveli računa o kulturi boravka u školi.

Aktiv pomoćnog osoblja škole

POŠTENO!

Najuspešniji bend Novog talasa britanskog heavy metal-a "Iron Maiden" oformljeni su 1976. po ideji Stivena Harisa, basiste koji je pevao prateće vokale, Dave Murray-a, bili su još i pevač Paul Di Anno i bubnjar Doug Samson. Nezavisno izdanje sa tri numere naišlo je na odličan prijem kod publike i radio stanica. Za nepunu sedmicu prodali su 5000 ploča. Bend angažuje firmu "Emi". Zbog zdravstvenih problema bubnjar Doug Samson napušta bend, a na njegovo mesto dolazi Clive Burr u vremenu kada bend snima debi album.

Kreću na uspešnu turneju kao predgrupa benda "Judas Priest".

Zakazuje se njihova sopstvena turneja.

1971. sa albumom "Killers" kreću na šestomesecnu svetsku turneju.

1982. na mesto Di Anna dolazi Bruce Dickinson koji je predhodno pevao u "Samson" pod imenom Bruce Bruce. Bruce je prvi put pevao na albumu "Number of the beast" koji je izšao te iste godine. Napušta ih bubnjar Clive Burr a Maiden angažuje Nicka Mc. Braina. Prvi njegov nastup za Maidene bio je na jednom delu turneje 1981. god, a prva ploča koju je snimio sa njima je "Peace of Mind". 1984. godine izlazi album "Powerslave". Album izlazi u septembru, a Maideni odlaze na turneju koja je trajala do 1985.

Preko 40 zlatnih odličja je krasilo radove ove grupe.

Ova britanska heav grupa nastupila je u Beogradskoj areni 10. februara 2009. u okviru turneje "Somewhere here back in time"

Pripremili: Kranjčec Branimir, Velimirov Nikola, Tomić Nikola

IRON MAIDEN

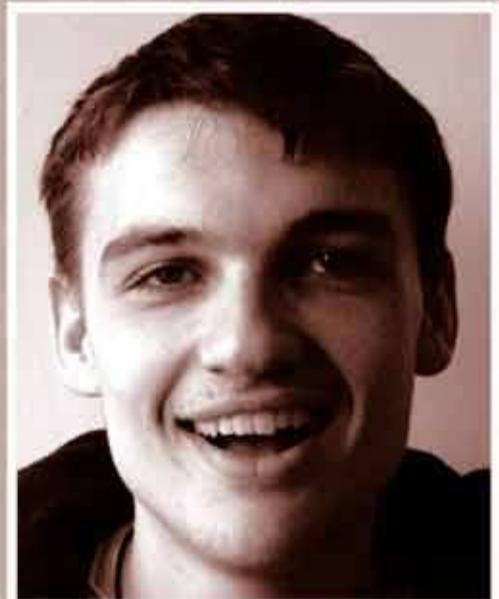
Nikola Velimirov III 5:

Nesumnjivo da je Iron Maiden ne samo jedan od najboljih Britanskih nego i svetskih Heavy Metal bendova. Svojom moćnom, energičnom muzikom, odličnim rifovima i solažama mogu uzburkati krv u venama, dok Bruce Dickinson svojim fenomenalnim glasom i moćnim tekstovima može pomerati i same planine!

Nikola Tomić II 7:

Volim ovu vrstu muzike zato što nepsutana energija kipti iz svakog tona, kod publike ne ostavlja prostor za sredinu, u celom svetu isto je za "Maiden-e" ili volite ili ne, nema sredine! A i mrzim "turbo folk".

KONTOKONTOKONTO

NARODNA I TAČKA!

Narodna i izvorna muzika nije naporna, ona je često opuštajuće sredstvo na svadbama, veseljima i ispraćajima.

Njen zvuk oraspoložuje, dovodi do zaljubljivanja i uspona emocija. U trenucima tuge, slušajući ovu muziku pronalaziš sebe u pesmi.

"Svako me proleće na tebe seti, šetam kraj reke sunce me greje. Proleće novo evo ga to je, osećam mirise poljskoga cveća i slavu pesma se čuje."

Svako me proleće na tebe seti, i opet vratи izgubljeni san, još uvek mislim da sve nije prošlo, i da može doći srećan dan. Gledam lipu u kraju starom, pozdrave šalju mirisne grane, srce se bori sa novim žarom, sve me to vraća u prošle dane."

**Vladimir Gajić
III 7**

KONTOKONTOKONTO

Nenad Petkovski I 5 KONTOMAKETAR

Kako sam počeo da se bavim ovim hobijem? Ovaj hobi nije toliko zastupljen kod nas u Srbiji, ali se sve više ljudi interesuje.

Maketarstvom sam počeo da se bavim sasvim slučajno. Još u Osnovnoj školi su me zanimali modeli aviona.

Na času Tehničkog obrazovanja smo pravili makete brodova od drveta, farbali ih i išli na takmičenja. Brodomaketari su veoma cenjeni među kolegama jer većinu brodova prave po crtežima od najobičnijih letvica. Moje polje interesovanja su plastične makete aviona... Kao sto sam već rekao kod nas nije zastupljeno maketarstvo kao hobi, ali u svetu jeste. I to veoma... Postoje mnoge internet stranice, forumi i časopisi koji svedoče o tome.

Kod nas je "internet forma" još u povoju. Tu su forumi "Maketarski kutak", "Maketar" i drugi.

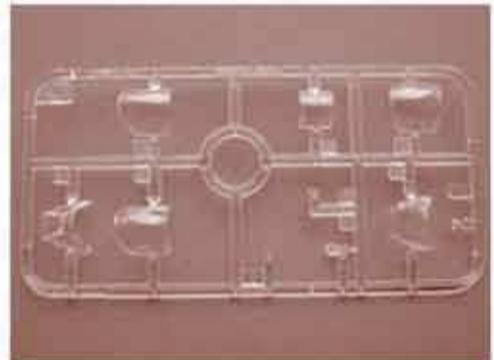
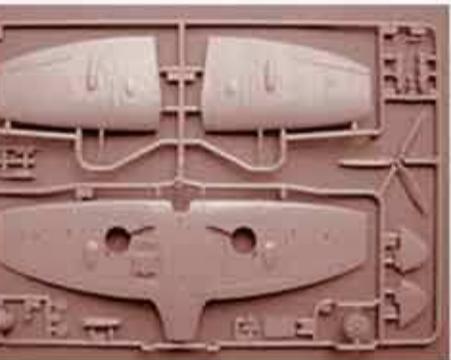
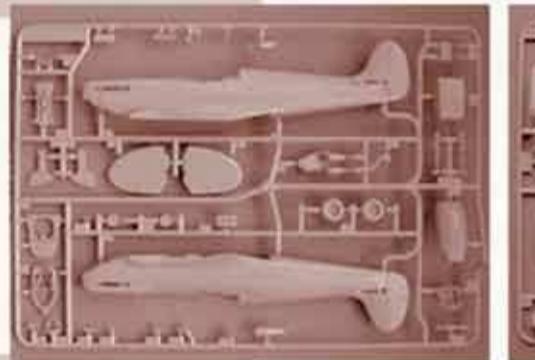
Iako maketa na prvi pogled deluje kao igračka, nije je uopšte lako sastaviti. Ako želite da sastavite realnu maketu, potrebno je dosta truda. Na tržištu postoji mnogo proizvođača maketa. Gotovo svaka veća zemlja ima proizvođača. Japan, Kina, Rusija, Nemačka, Ukrajina, Italija, Česka i mnoge druge. Glavne razmere u kojima se makete aviona izrađuju su 1/144, 1/72, 1/48, 1/32, 1/16. Razmara je odnos veličine pravog objekta i onoga što dobijete u kutiji.

Znači ako je avion dugacak 20m i kada tu dužinu na primer podelite sa brojem 72, dobijete maketu 72 puta manju od pravog aviona.

Makete se mogu naći u određenim hobi šopovima, kao i farbe, četkice, razna sredstva za namestanje nalepnica i oznaka (dekala), rezinski delovi (delovi koji se izlivaju od specijalnih smola da bi se mogao izvući ogroman broj detalja)...

U Pančevu postoje dva maketarska kluba, "Roda" i "Panon"

Evo kako izgleda jedna nesklopljena maketa...

Dekali - nalepnice

Kutija – unutra se nalaze svi delovi za maketu.

Neke makete imaju više delova koje su složenije za sklapanje, a neke manje koje su jednostavne. Prve dve slike predstavljaju glavne delove, zatim prozirne delove, i dekali – nalepnice.

Najpre se sklope veliki delovi, trup, krila. Nakon toga ide proces gitovanja. Ono je neophodno da bi pokrili sve spojeve koji se ne vide na pravom avionu. Sledi otklanjanje viška gita – šmirglanje i urezivanje izgubljenih panela – paneli su linije koje se nalaze po celoj maketi i predstavljaju spajanje pliča kao na pravom avionu. Ako ste sve sklopili, sledi farbanje. Maketu možete farbati četkicom, ili airbrush-em. Kada ste završili sa farbanjem, lakirate maketu bezbojnim sjajnim lakom i možete postaviti dekale – to su nalepnice koje predstavljaju obeležja jedne vojske. Kada završite sa tim, sledi još jedan sloj sjajnog laka koji služi kao zaštita za dekale.

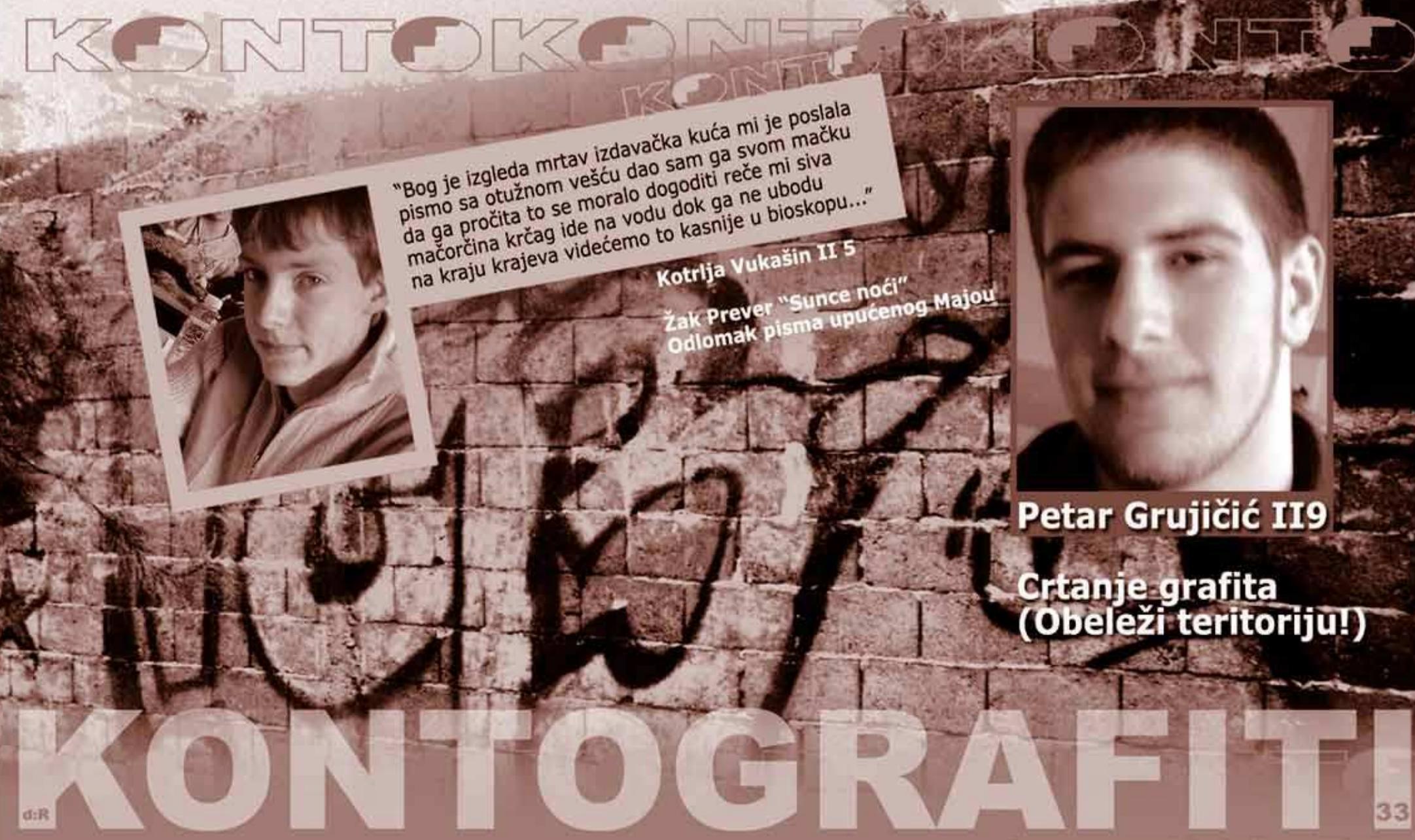
Kada ste sve to završili, ostaju još samo dve stvari – prva je da istaknete panele "wash" tehnikom, kako bi dočarali starost kod aviona (tenkova, brodova....) koji su već dugo godina u službi i da suvim pigmentima simulirate rđu, koroziju ili slično.

Finalni korak je lakiranje makete mat lakom, koji mu daje realan izgled.

Kada se sve to uradi, dobije se ovakva maketa:

F-104 Starfighter 1/72 Hasegawa
Maketa i fotografija - Nenad Petkovski

Petar Grujić II9

Crtanje grafita
(Obeleži teritorij!)

KONTO TATTOO

Danas je gotovo nemoguće proći ulicom, a ne sresti nekoga sa tetovažom. Sigurno svi imamo u okruženju osobe koje imaju bar jednu tetovažu na kakvom skrivenom ili vidnom mestu.

Zašto se ljudi tetoviraju? Večita zagonetka, ja iz ljubavi, varvari i Samoanci su to radili u zdravstvene svrhe, npr. verovali su da tattoo sprečava reumu, bolesti očiju, glavobolju. Slično verovanje imali su i stari Egipćani. Inuiti i severnoamerički Indijanci su se takođe tetovirali da se zaštite od bolesti. Maori su se tetovirali po licu i sa linijama i spiralama su ispisivali svoje ciljeve, karaktere i sluzbe u plemenu. Inuiti su linijama po licu obeležavali priče o ubijanju da i sami ne budu ubijeni, slični tragovi su pronađeni i kod Mentawai plemena.

U moderno doba ljudi koji se tetoviraju takođe pričaju priče i iz svog, ili tuđeg života. Stavljaju lična obeležja pod kožu, nacionalne simbole, imena, obeležavaju najdraže i najboljije momente svog života. Obeležavaju nacionalnu pripadnost ili pripadnost bandama, izražavaju svoje nezadovoljstvo, stavljaju najmilije likove na sebe, religijska obeležja, a neki se tetoviraju samo iz hira, revolta, zato što je to "in" i iz samo njima znanih razloga (takve likove naravno ne volimo). Najviše cenim JAKUZE, e to su pravi likovi. Tetoviraju se samo po zasluzi i njihove tetovaže obeležavaju rang u porodici, snagu, veličinu čoveka koji ih nosi, i svi ih nose sa ponosom.

Biti kao oni, ej, ljudi to nije ni malo lako.

Moderno doba tetoviranja, po meni, obeležili su motoristi jer uz njih je sasvim normalno da ide tetoviranje.

Danas je tattoo art doveden do savršenstva jer sve što zamislite pravi tattoo majstor može da vam stavi pod kožu. Sve u svemu, ako ste odlučili da se istetovirate, nadite lepu sliku koja će nešto da predstavlja ili da vam nešto znači, volite svoj TATTOO, ponosite se sa njime jer on odražava vas.

Značenje nekih tetovaža

Osoba koja odabere da istetovira srce svima pokazuje da je osećajna i strastvena.

Da ne bude zabune, ne mora da se radi i o nežnoj osobi, ali njena osećanja su svakako snažna i želi pažnju drugih. Orao (kad nema veze s nacionalnim simbolima) označava superiornost, kao i sposobnost da se čovek izdigne iznad banalnosti svakodnevice.

Osobe koje odaberu ovaj simbol su nezavisne, izdvajaju se iz gomile i ponosne su na to. Krunu često biraju stabilne i mudre osobe.

Ovakva tetovaža u velikom broju slučajeva nije naročito velika, niti na upadljivom mestu; njenom vlasniku ne smeta da drugi vide tu tetovažu, ali mu to nije od presudnog značaja. Istetovirani krst i drugi verski simboli, slično kao i tribali, pokazuju da je osoba koja ih je odabrala nesigurna.

Pored toga, pokazuju i da je osoba koja ih je odabrala agresivna, da je sklona da se razmeće pripadnošću svojoj veri, kao i da svoje vrednosti nameće drugima.

Marijana Novković VI 3

PIERCING

Bodi pirsing je veoma popularan i kod žena i kod muškaraca.

Oobično je karakterističan za tinejdžerske godine, što je uzrast pogodan za eksperimentisanje sa sopstvenim izgledom. Ali u 21. veku, veku raznih ludosti i ekscentričnosti, pirsing možemo videti i na zrelim osobama, koje su želete da svoje telo ukrase na ovaj način. Ljudi stavljaju pirsing na razne delove tela. Većina ljudi koja nosi pirsing nikada sa tim nije imala nikakvih problema. Uši su najzastupljeniji deo, jer sve je tu i počelo - sa mindušama. Minduše su vremenom doble na veličini i uvećavaju im se broj, tako da ljubiteljima metalnih ukrasa nije preostalo ništa drugo već da - podrugvu bušenju i druge zone na telu. U velikom broju slučajeva, ušna resica koja je probušena zarad pirsinga zarasta bez ikakvih problema. Ali kada neko želi da probuši još neke delove uha, obično se mora probušiti i hrskavica koja daje oblik uhu. A pirsing hrskavice stvara ranu koja se teže čisti, treba joj više vremena da zaraste i nosi potencijalni rizik od infekcije, za razliku od pirsinga ušne resice.

U primitivnim zajednicama gde novac, luksuzni automobili i ostali oblici modernog standarda ne postoje, mladi pripadnici oba pola da bi privukli drugi pol, buše razne delove tela, mažu se blatom u vidu šara, tetoviraju...

Kod nekih plemena postupak bušenja kože i ukrašavanja imaju i religijski smisao, štite od zlih duhova i sl.

Pirsing u zapadnoj kulturi:

Pirsing kao moda, pre svega kod mladih, se pojavio kod nas i na Zapadu krajem 20. veka.

Metalni predmeti u vidu šipki, prstenova i drugih sličnih oblika se ubacuju u izbušenu kožu. Piersing se primenjuje na raznim delovima tela kao što su obrve, uši, nozdre, usne, jezik, bradavice na grudima, pupak, polni organi.

Postoji poseban nakit za pirsing. Nazivi pirsinga se daju u zavisnosti od mesta na kom se nalaze.

Medicinski aspekti:

U principu pirsing ostalih delova osim uha se radi isključivo u posebnim radnjama za pirsing.

Higijena mora da bude na viskom nivou, osoba koja izvodi pirsing ima rukavice i instrumenti bi trebali biti sterilni.

Koža na mestu predviđenom za pirsing, se hvata i povlači od tela instrumentom u vidu makaza sa zatupljenim vrhom, i tada se iglom vrši bušenje. Postupak medicinski nije opravdan, obuka osoba koja se bave pirsingom je problematična, medicinske komplikacije su savim moguće! Skoro isto tako bušenje bradavica i polnih organa je rizično.

Zarastanje rane traje tri do šest meseci, zbog prisustva vlage, odsustva vazduha i mogućih infekcija delova tela koja su pod odecem! Naročito je opasno bušenje pupka jer su tu važni nervni završetci. Bušenje bradavica je posebno bolno.

NAJDUŽA ŠKOLSKA LJUBAV!

DAN ŠKOLE! TRG KRALJA PETRA I u 17 h! SVI NA TRG!

DOBRODOŠLI!

Ekonomsko-trgovinska škola "Paja Marganović" Pančevo

Ministarstvo prosvete
Republike Srbije

IVANA I MIHAJLO!

Republika Srbija / AP-Vojvodina

KONTO

?????????

Vladimir Skorupan II 6

Hmm, jako čudan je osećaj kad sediš sam u sobi bez ikoga, sam sa sobom, tvoj znoj od nerviranja se oseća po celoj sobi. Da li je to smrad tuge ili telesne tečnosti?. Muzika se čuje samo u mojoj glavi, ustajali miris cigareta uvučen u zidove, nameštaj, pod, odeću, čak i u moju kožu. Opijken od više vrsta alkohola, ležim na podu, pogledom okrenutim ka plafonu.

Zenice su mi kao zenice vuka, koje svetle u mraku. Mrak, tuga, zvuk, miris, smrad, sve to čini mene u ovom trenutku.

Često tako pod uticajem alkohola razmišljam o nekim nebuloznim temama.

Ali to su samo moje misli, crne misli. Da li je uopste vredno živeti?

Da li mi živimo za sebe ili za nekoga? Budjenje, opet mrak, iako je jutro, srušene roletne, ali ne ta vrsta mraka, mrak je u meni. Krevet kao da i nije poda mnom, lebdim u vazduhu. Misli, opet te crne misli.

Ne osećam više miris, ne osećam bol, ne osećam muziku, ne osećam sebe, to je taj osećaj koji volim, nedodirljiv sam, niko mi ništa ne može, sam na ovom svetu. Ovo me čini srećnim, bar kolko-tolko. Ustajem, ali moje noge se ne pomeraju, kao da se zemlja ispod mene pomera, mrak je svuda oko mene, lutam hodnicima svoje... Jos nećete sazнати...

Osećam vetar, kako??? Kako vetar, zar ja nisam nedodirljiv???

Ali ipak me nešto pomera, gura me, osećam opet bol.

Budjenje... Nalazim se u svojoj sobi. Odeća je svuda oko mene, smrad koji ne mogu ni sam da podnesem mi ispunjava nozdrve.

Opet taj osećaj posle burne noci. Crne misli su opet zagospodarile mnome.

Hodam, oslanjajući se svom težinom po parketu, koji škripi svakim mojim daljim korakom. Izlazim napolje, prostor oko mene kao I da ne postoji, palim cigaretu, odvratan ukus prve jutarnje cigarete na prazan stomak, ali ne smeta mi.

Navikao sam, štavise, to je postalo sastavni deo mene. Lutam, ne znam kuda idem, niti šta radim. Znam samo da se osećam jako beživotno, ruke su mi toliko teške da se vuku po asfaltu. Podloga koja je bila ispod mene totalno je nebitna,

sve mi se to u ovom trenutku činilo isto. Sve oko mene je nebitno, opet sam u prostoru. Ugledao sam klupu ispred sebe i poželeo sam da malo svoje

umrtvljeno telo odmorim. Seo sam. Prelazim rukom preko klupe i osećam hrapavost, ruke mi se polako stapaju u klupi i počinjem da osećam nešto čudno

u meni, osećam patnju, ali ovoga puta ne moju, već patnju drveta koje stoji tu usamljeno. Polako mi se čini da to drvo postaje deo mene, da smo veoma slični, jedna celina. Usamljeni, bez igde ikoga. Ali nikoga ranije nisam pustio toliko

duboko u mojoj život. Neću ni sad. Plašim se, ustajem, I brzim korakom odlazim sa ovog izvora bola iako sam ja trenutno najverovatnije izvor svakog bola.

Bežim. Od čega bežim??? Sakrivši se iza čoška, pobegao sam. Opet palim cigaretu, dim koji mi ulazi u pluća ispunjava me, osećam se jako smireno.

Upućujem se dalje u beznađe. Ne znam više ni sam gde sam.

Ulazim u prostoriju. O da, opet taj poznati miris, čopora ljudi, njihove sreće,

koja jako boli. Naravno, ne vidim ih jer su oni za mene totalno nebitni.

Ne nalaze se tu u ovom trenutku. Sedam za sto, sam, pijem svoje piće.

Klizi mi niz grlo kao nešto najlepše što sam ikada popio. Pogled sruštem na

dnu čaše, talog ostatka ovog pića koji mi je jedini drug u ovom trenutku.

Ispijam ga bez razmišljanja o bilo čemu drugom.

Posle nekoliko ovakvih pića više ne znam šta radim, gde sam, kako stići do jazbine. Hah, kao da sam to nekada i znao.

Opet lutam. Deo filma u mojoj glavi nestaje. Nalazim se u svojoj rupi, ispunjen nekom čudnom sigurnošću. Počinjem da mislim, o čemu??? Ne znam,

samo znam da ne smem da zatvorim oči. Bojim se, strah je svuda oko mene.

Opet mrak, tuga, zvuk, miris, smrad...

Rešenje kontoanagrama iz prvog broja: "TIP MERKA" - KREMPITA!!

Glavni urednik: Damjan – Princ tame
Zamenik glavnog urednika: Miroslav – Miško

Vladimir, Dalila, Ivana, Branislava,
Jelena, Jelena, Vukašin, Anita, Nikola,
Milica, Đordje, Milica, Emir,
Miroslav, Slobodan, Bane,
Jovana, Milan, Miloš,
Milica, Nikola, Branimir, Nandor, Slada,
Maja, Leja, Anja, Meda, Tamara...

edakcija!

